

Nr 5, oktober 2016

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

WEL ZO PRETTIG, ALLES INCLUSIEF.

VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij

De Derajeur

Clubblad van TCW

37e jaargang nr. 5, oktober 2016

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Edwin Jansen sr.

Bestuur

Voorzitter

Arnold Winkel

Secretaris

Liesbeth van Agt

secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester

Cisca Noy

penningmeester@tcw79.nl

Lid

Margit Warmink

mtb@tcw79.nl

Lid/clubtochtencoordinator:

Evert Kolet

Toercommissie

Contactpersoon

Toon Loonen

Lid

René Steegh

Roel van den Meiracker

Jeroen Roelofs

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon

Jacques Teunissen

Lid

Ronald Brussen

Ben Huiskamp

vacature

Beheer

Contactpersoon

Evert Kolet

Inkoop

Cees van Nieuwenhuijsen

Activiteitencommissie

Contactpersoon

Menno Bartlema

Lid

Berrie Ruijling

Wim Overdijkink

Cees van Nieuwenhuijsen

Kledingcommissie

Contactpersonen

Gerard Wesselkamp

Bert Wijnen

Ereleden en leden van verdienste

erelid: Jan Hontelez

lid van verdienste: Henk Deijs, Teus

Hovestad, Piet Woldendorp en Zwe-

rus van Dreven

Inhoud

5	Van de redactie
7	Man met de Hamer
8	Groepen TCW, sluitingstocht 2016
9	Uitnodiging ALV, Jaarverslag TCW 2015-2016
17	Dinsdagavondfietsen A groep afgesloten met tijddrit
20	Mijn naam wordt genoemd, wijnproefavond 25 november, Raad de Plaat
21	Vrijwilliger in het zonnetje, Tandje bij
22	De Tao van het fietsen, activiteitenkalender
23	Een fietstocht door de USA
26	Rondje Zuiderzee
27	Ledenmutaties
28	Met Arie op Safari
30	Opgepikt
31	Granfondo Stelvio Santini
33	Als wielertoerist in Frankrijk
34	Fietspraat bij TCW

Prijsuitreiking tijddrit A-groep

Aan de start van de ronde van 12

Van de redactie

'Help! Ik kan het niet alleen', zo ongeveer klonk drie jaar geleden de noodkreet van het op dat moment enig over gebleven redactielid van de Derajeur, Liesbeth. Inmiddels zijn we zagezegd drie jaar verder en de noodkreet is weer net zo actueel als in de donkere dagen van 2013. Deze keer is het Linda die deze kreet mag uiten. Drie jaar geleden was het nog zo geregeld dat Liesbeth direct gered werd door 3 dol enthousiaste Redajeurs, waaronder mijnspersoon. Daar lijkt het deze keer wat minder op, helaas. Hoewel: de dag is nog niet om, er kan nog van alles gebeuren.

Hoe is het dan mogelijk dat een dol enthousiaste 4-koppige redactie 'opeens' is geslonken tot 1 Redajeur nu? Of die ook even het licht uit wil doen...

Tja, tijden veranderen wel eens, en dat is bij de redactie niet anders. Eerder verlieten met tussenpozen achtereen Renée en Liesbeth de redactie om verschillende redenen, waardoor Linda en ik het al weer ruim een jaar met zijn tweeën doen.

U raadt het waarschijnlijk al. Als Linda de laatst overblijvende Redajeur is, dan is het vast de ander die er mee gaat ophouden. Dat klopt inderdaad. Vanaf deze plek zal ik u de laatste keer toespreken. Hoor ik daar een zucht van verlichting?

Dit wordt mijn laatste redactionele voorwoord.

Drie jaar lang heb ik deel mogen uitmaken van de redactie van ons illustere clubblad en dat heb ik (bijna) altijd met veel plezier gedaan. De hoeveelheid tijd en moeite die het in beslag neemt en nam, is me altijd erg mee gevallen. Toch ga ik de redactie juist om het aspect tijd verlaten. Ik kan mijn minuut maar een keer besteden, en dan kan ik dat maar beter goed doen. Toch!

Omdat ik een heel nieuwe carrière ga beginnen, wil ik me daar helemaal op gaan richten. En om te voorkomen dat de deadline van een Derajeur als

een parachute gaat werken op mijn nieuwe werk, heb ik besloten er mee op te houden. Met pijn in het hart, dat wel.

In die drie jaar heb ik veel plezier beleefd aan het samenstellen van ons clubblad. In die drie jaar heb ik genoten van het vullen van het clubblad met schrijfsels van mijn eigen hand. In die drie jaar heb ik fantastisch samengewerkt, aanvankelijk met de eerder genoemde drie dames, later met Linda alleen. In die drie jaar hebben we eigenlijk geen problemen gehad (niet met Derajeur-gerelateerde zaken), en nog veel belangrijker, ook bijna geen vergaderingen. De laatste bijeenkomst was in 2014, als ik me niet vergis. Afstemmen per e-mail ging prima.

Met wie ik ook goed heb samengewerkt voor de Derajeur, en die ik altijd vergeet omdat hij altijd op de achtergrond werkt, is Edwin J sr. Edwin heeft er met groot enthousiasme voor gezorgd dat wij onze sponsorcenten binnen kregen om de Derajeur te kunnen maken, met als tegen-

prestatie een advertentie te bewonderen in diezelfde Derajeur. Hoewel Edwin eerder heeft aan te geven te zullen stoppen (Wat!? Die ook al?) met de sponsoring, heeft nu wee aangegeven toch door te willen gaan. Ja, sommige dingen zijn te leuk om mee te stoppen.

Maar dat gaat van mijn kant toch gebeuren. Dit is de laatste Derajeur die ook van mijn hand komt.

Wat ik dan ga doen, met die carrière, wilt u weten? Nou, dat is heel duidelijk. Na wat omzwervingen in de ICT ben ik op mijn 47-ste eindelijk geworden wat ik altijd al was: leraar. En dat wil ik graag zo houden.

Intussen is er trouwens weer gewoon sprake van een Derajeur deze maand, en die kunt u gewoon lezen, net als alle voorgaande keren. Daarom kan ik gewoon eindigen met de welgemeende diepe wens: veel leesplezier!

Niels Dignum

WOUDENBERG

• *Dranken Wageningen b.v.* •

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen

tel. 0317421301 | woudenbergdranken@xs4all.nl

www.woudenbergdranken.nl

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90

van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

De man met de hamer

En voor je het weet is het weer zover. Dan ploft er weer een mailtje van de redactie van de Derajeur in mijn mailbox. Het is weer de hoogste tijd voor een bijdrage aan ons roemrijk clubblad. Voor mijn gevoel heb ik net het vorige 'hamerstuk' geschreven, maar dat zal wel niet. Maar nu we het toch over de redactie hebben, dat klinkt altijd naar meervoud. Een redactie bestaat toch meestal uit meerdere personen. Daar maakt de redactie van de Derajeur sinds kort een uitzondering op. Linda is de redactie en omgekeerd. Gelukkige omstandigheden hebben Niels ertoe genoopt afscheid te nemen van zijn redactiewerkzaamheden. Dat is natuurlijk heel fijn voor Niels. Van harte! Aan de andere kant is er nu natuurlijk wel een taak voor de vereniging om het gat dat Niels heeft achtergelaten op te vullen. We kunnen Linda niet moederziel alleen de Derajeur iedere keer in elkaar laten zetten. Er is toch vast wel iemand (en liefst twee iemanden) onder onze meer dan driehonderd leden die zes keer per jaar een paar uurtjes over heeft voor ons illustre clubblad? Wil je meer weten, meld je dan bij Linda. Die vertelt je alles over deze uitdagende vrijwilligersfunctie. En je kunt natuurlijk ook bij het bestuur terecht. Het zal toch niet zover komen dat we straks geen clubblad meer kunnen uitbrengen, omdat we niet genoeg mensen hebben om het te maken. Dus meld je aan.....

Dan nu terug naar het fietsen. Daar zijn we tenslotte van. In mijn vorige 'Man met de hamer' meldde ik met gepaste trots dat het lid worden van een fietsclub een positieve invloed heeft op je fietsprestaties. Ik vrees dat ik daar nu weer op terug moet komen. Althans, op één aspect: de snelheid, of beter de gemiddelde snelheid. Binnen de (overigens niet--bestaande) BC was een soort van discussie opgelaaid. Dat we vroeger veel harder fietsten. Of juist niet. Ik ben maar eens in mijn archieven gedoken. En wat blijkt? Inderdaad, we

rijden tegenwoordig minder hard dan een kleine 10 jaar geleden. Dat kan natuurlijk vele oorzaken hebben. Misschien had ik toen wel een heel gunstig tellertje. Want in die tijd haalde ik veel vaker dan nu een gemiddelde snelheid van boven de 30 kilometer per uur. Met en zonder groep overigens. Maar ik constateer ook dat we onze rondjes echt langzamer rijden. Zouden we er nu dan achter zijn gekomen dat je onderweg ook moet genieten van je omgeving? Tja, in dat geval kan je beter wat rustiger fietsen, want dan zie je natuurlijk veel minder. Het kan natuurlijk ook zo zijn dat we met zijn allen 10 jaar ouder zijn geworden. En ouderdom schijnt toch wel enige invloed te hebben op je sportieve prestaties. Maar eigenlijk geloof ik daar niets van. Als je soms ziet hoe onze oudere leden nog tekeer gaan op hun fiets, dan lijkt het er bijna op dat de ouderdom zonder gebreken komt....

Nog even terug naar het genieten van de omgeving onder het fietsen. In deze categorie gaat er deze keer een grote pluim naar onze toercommissie. Een paar weken geleden hebben we de vernieuwde Reichswaldtoer gereden. Een genot, zeg ik nu nog steeds. Het was heerlijk weer (maar daar gaat de toercommissie niet over), maar vooral de zeer aantrekkelijke route door Duitsland zorgde ervoor dat we de kilometers niet voelden. Zoveel oog hadden we voor de rustieke weggetjes door het Duitse boerenland en bosgebied. En ja, dat zal wel ten koste zijn gegaan van de gemiddelde snelheid. Maar zoals een van ons vaak zegt: fietsen is geen sport, maar een tijdverdrijf.

Het verenigingsjaar is intussen afgesloten. Althans, op 1 september zijn we met een nieuw financieel clubjaar begonnen. Over een paar weken sluiten we officieel af met de jaarlijkse ledenvergadering. Hierover elders in deze Derajeur meer. Qua fietsen zijn we ook op een wisselpunt aangeland. Over een paar dagen rijden we

de sluitingstocht. Komt allen. Het wordt vast gezellig! Waar het trouwens ook heel gezellig was.... Op de eerste vrijwilligersdag van de club. Op 25 september waren meer dan vijftig van onze vrijwilligers naar het clubhuis gekomen om daar ook weer heel snel weggestuurd te worden. Cees en Berrie hadden op verzoek van de grote organisator Cisca namelijk een Wageningse puzzeltocht uitgezet. Een succes! Na een lange wandeling met een tussenstop op Loburg arriveerden de deelnemers weer in het clubhuis. Met lekker eten en drinken was het daar nog lang onrustig. En weer won de gedoodverfde winnaar niet....

Arnold

Groepen TCW

De twee 'standaard'- MTB groepen vertrekken het hele jaar door om 9.00 uur vanaf het clubhuis. De A, B, C en D groep vertrekt van 1 november tot 1 maart om 10.00 uur vanaf het clubhuis, ook op de MTB. **Let op:** In de winter op de MTB wijken afstanden en gemiddeld tempo van de groepen, wel af van onderstaand schema.

Wil je op de weg blijven? Er is een kleine groep die in de winter op de racefiets stapt. Tempo en afstand afhankelijk van degenen die mee rijden.

Meer info over alle groepen, zoals over de bestemming van de zaterdagrit en deelname aan toertochten in de buurt, kun je na inloggen vinden op het TCW forum. Alle leden wordt verzocht de gedragscode MTB en racefiets te respecteren. Draag een helm, zorg dat je fiets in orde is.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Roel van den Meiracker,
tel. 0317-412074

Afstand: 120-160 km. Tempo: gem. 30-35 km/u

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen, tel. 0317-318692

Afstand: 110-140 km. Tempo: gem. 28-30 km/u

Groep C

Wegkapitein: Kees van Gent, tel. 0487-502726

Afstand: 110-140 km. Fietssnelheid: 28 tot 30 km/u.

Groep D1

Wegkapitein: Michèle Gimbrère, tel. 0317-421994

Afstand: 100 - 120 km. Tempo: gem. 24-26 km/u

Groep D2

Wegkapitein: Hans Groeneveld, tel. 0317-420721

Afstand: <100 km

Tempo: gem. 22-24 km/u

MTB-groep

Mountainbiken (2 groepen)

Bij vertrek splitsen de mountainbikers zich op in 2 (of 3) groepen.

Vertrek mtb-groepen zomer én winter: 9.00 uur clubhuis (tenzij andere afspraken zijn gemaakt via forum of whatsapp).

Sportieve groep: 20-25 km/u

Recreatieve groep: tot 20 km/u

Toertochten/mtb-routes: ja

Afstand: varieert sterk, van 30 km tot 70+ km (sportieve groep in de zomer)

Meefietsen of vraag? Mail mtb@tcw79.nl

(contactpersonen: Anne van Schaijk / Margit Warmink).

Zondagfietsen

De zondaggroep fietst het hele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/?q=forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om 9.30 uur. Afstand (in overleg) <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld.

Sluitingstocht 2016

Helaas, ondanks dat er geen einde aan scheen te komen, toch is die mooie lange zomer al weer haast voorbij.

Tijd voor de sluitingstocht Voor de nieuwelingen onder ons: het zomer wegseizoen loopt ten einde en vanaf november gaan de diverse weg-groepen het bos in (op de mountainbike natuurlijk) slechts één weg-groep blijft de hele winter doorfietsen

Nadat we bijna een traditie hebben opgebouwd met pannenkoekenhuizen gaan we dit keer "op chique" Zaterdag 29 oktober is de koffiestop in Jachtslot Mookerheide

Heumense baan 2 Molenhoek

Het jachtslot is gebouwd in 1902 in opdracht van Jan Jacob van Luden Deze heeft er slechts 5 jaar gewoond vóór hij het alweer verkocht aan Antonie Marinus Vroeg. Het slot is ook enige tijd in bezit geweest van de Dominicanessen van Bethanië die het gebruikten om uit huis geplaatste meisjes te huisvesten.

Sinds 1986 is het bezit van de familie Hout die het gebruiken voor hotel- en horeca-functie

Het slot ligt op het hoogste punt in de omgeving en het schijnt dat je vroeger vanuit de, met een koperen dak getooide, toren de Wagingse berg kon zien

Dat kan dus nooit al te ver fietsen zijn. Ook de mountainbikers kunnen aan hun trekken komen want de directe omgeving van het slot kent een aantal zeer aantrekkelijke en technisch pittige tracks

De afspraak is dat iedereen 1 keer koffie met gebak en daarna nog een tweede kopje koffie mag gebruiken op kosten van de club. Wil je meer (een uitgebreide jachtlunch met hertebout en kwartelhoen bijvoorbeeld) dan zijn deze kosten natuurlijk voor eigen rekening

Men verwacht ons in het Jachtslot vanaf 11:00 uur

Het is aan de wegkapiteins om een route te componeren die omstreeks die tijd bij het jachtslot uit komt

In ieder geval een plezierige sluitingstocht toegewenst

Evert Kolet

Uitnodiging Algemene Ledenvergadering Toerclub Wageningen

Het bestuur van Toerclub Wageningen nodigt alle leden, ereleden, leden van verdienste en donateurs uit voor de algemene ledenvergadering op dinsdag 15 november 2016, aanvang 20.00 uur in het clubhuis.

Alle relevante stukken zijn in te zien op de website in het besloten ledengedeelte.

Agenda:

1. Opening en mededelingen
2. Vaststelling van het verslag van de Algemene Ledenvergadering van 17 november 2016
3. Jaarverslag
4. Jaarrekening
5. Beleid
6. Decharge voor beleid en beheer van het bestuur
7. Begroting
8. Bestuurswisseling***
- Pauze
9. Toekomst Jan Janssen Classic en Hel van Wageningen (discussie)
10. Rondvraag
11. Sluiting

*2. Het verslag is gepubliceerd in de Derajeur van december 2015.

**3. Het jaarverslag is gepubliceerd in de Derajeur van oktober 2016.

***8. Van Margit Warmink loopt de tweede termijn af. Zij is niet herkiesbaar. Het bestuur stelt voor Moniek Verbeek te benoemen tot opvolger.

Namens het bestuur

Liesbeth van Agt, secretaris

Van de penningmeester

1 november komen voor jullie de jaarstukken beschikbaar. Op te vragen bij penningmeester@tcw79.nl en te lezen op de ledensite van de website van TCW.

Er zijn afgelopen jaar geen grote uitgaven geweest, alleen voor het verkrijgen van de horecaverunning moest een nieuwe grotere afzuiger geplaatst worden van € 2839,14.

Graag technische vragen per e-mail, zo mogelijk voor de ALV van 15 november zodat we de antwoorden direct of op de ALV kunnen geven. Beleidsvragen zijn natuurlijk op de ALV te stellen.

Cisca Noy en Marijke van den Berg

TCW JAARVERSLAG 2015-2016

In dit jaarverslag 2015-2016 brengen het bestuur en de commissies verslag uit van de gebeurtenissen in het afgelopen jaar. Het bestuur bestond in dit verenigingsjaar uit:

Arnold Winkel (voorzitter), Liesbeth van Agt (secretaris), Cisca Noy (penningmeester), Margit Warmink (MTB), Evert Kolet (vrijwilligerscoördinatie).

TCW is een gezonde vereniging, zoals zal blijken uit de financiële verantwoording. Dit verslag bevat een samenvatting van de financiële status van onze vereniging. De jaarrekening is voor leden te zien op www.tcw79.nl op het afgeschermdede ledengedeelte. De kascontrolecommissie brengt op de ALV mondeling verslag uit.

Het afgelopen jaar hebben wij in samenwerking met trainers van de NTFU hebben wij een cursus Start to Bike verzorgd, die enkele nieuwe leden heeft opgeleverd. Ook is een cursusdag voor (potentiële) wegkapiteins georganiseerd.

Verderop in dit verslag staan de deelverslagen van de activiteitencommissie, de redactie van De Derajeur, de kledingcommissie, de toercommissie, de vierdaagsecommissie, het beheer, de lustrumcommissie en de JJC/HvW-Commissie. Het bestuur is alle commissieleden en overige vrijwilligers zeer erkentelijk voor het werk dat zij voor TCW verzetten. Zonder hen zou het onmogelijk zijn deze club draaiend te houden.

Oktober 2016,

Namens het bestuur, Liesbeth van Agt, secretaris

REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

MOVE-SUPPORT
maakt werk van gezonde mensen

Testen op locatie

Move-Support is specialist in het afnemen van inspanningstesten met ademgasanalyse. De testen kunnen op locatie worden afgenomen of op de vaste locatie in Rhenen. Zie de website of bel voor meer informatie:

www.move-support.nl of T 06-21107756

Kosten
€49,50

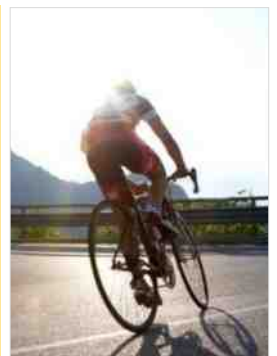
Inspanningstest voor fietsers

Steeds meer mensen nemen hun sportprestaties en gezondheid serieus. Goed materiaal wordt steeds meer gebruikt om betere prestaties neer te zetten. Een nog iets minder ingezet middel, maar minstens zo belangrijk, is de inspanningstest. Door middel van een inspanningstest kan bepaald worden hoe je er als sporter fysiek voor staat. Maar nog belangrijker, op welke manier je het beste aan de slag kan om je sportprestaties of je gezondheid te verbeteren.

Hartslagzones

Een van de redenen om een inspanningstest te doen, is het bepalen van de hartslagzones. Door middel van de inspanningstest worden deze gemeten in plaats van uitgerekend. Hierdoor zijn deze veel nauwkeuriger en kan beter aan je doelstelling gewerkt worden.

(An)aerobe drempel

Door middel van een inspanningstest met ademgasanalyse kan heel nauwkeurig de anaerobe drempel (Respiratoir compensatiepunt) worden bepaald. Maar Move-Support bepaalt eveneens de aerobe drempel (Ventilatoire Anaerobe Drempel). Door met twee drempelwaarden te werken, worden de individuele trainingszones nog veel persoonlijker en wordt duidelijk waar de aandachtspunten nog liggen.

Beheer

2015/2016 was een turbulent jaar. Niet zo zeer voor het feitelijk beheer zelf maar door het volledig aftreden van de commissie. Gelukkig is dit gat door inzet van nieuwe leden weer opgevuld. Wat wel bleef was een gat in de ervaringskennis. De commissie is nu druk bezig om al haar taken in draaiboeken vast te leggen.

Technisch beheer: er waren dit jaar geen grote uitgaven. Er is een gevecht geleverd met een mol die telkenmale de oprit naar het clubhuis ondermijnde. De verwachting is dat er voor de komende jaren geen grote onderhoudswerkzaamheden plaats zullen vinden. Een en ander zal aangegeven worden in de meerjarenbegroting.

Bar: Gelukkig waren er voldoende barmedewerkers. Voor de dinsdagavond hebben Cees, Rien en Peter zich aangemeld. Cees heeft ook de hele inkoop van de bar voor zijn rekening genomen.

Schoonmaak: Ook hier zijn er gelukkig voldoende vrijwilligers. Wel met de aantekening dat door een opgevoerde frequentie van één maal per veertien dagen de druk op deze vrijwilligers wel hoog is. De grote schoonmaak in het voorjaar heeft op het laatste moment toch nog genoeg vrijwilligers getrokken zodat de meeste van de voorgenomen werkzaamheden konden worden uitgevoerd.

Verhuur: Door het bestuur van TCW is besloten dat verhuur van het clubhuis alleen plaatsvindt aan leden. Ook de voorwaarden en huurprijs zijn aangepast. Omdat er een barmedewerker aanwezig moet zijn en er altijd extra schoonmaakwerkzaamheden aan vastzitten wordt de verhuur niet aangemoedigd.

Namens het beheer

Evert Kolet

Toercommissie

De TCie bestaat momenteel uit:

Jeroen Roelofs (coördinator algemeen en MTB tochten);

Roel van den Meiracker (coördinator racefietsochten);

Toon Loonen;

René Steegh.

Toon heeft aangekondigd dat hij zijn werk voor de TCie wil gaan beperken. Dat is al voor een groot deel gelukt nu Roel de routes voor de racefietsochten doet en René de vrijwilligers voor de tochten werft. Maar het blijft nodig om de TCie nog verder uit te breiden met tenminste 2 nieuwe leden waarvan tenminste één uit de vaste MTB-rijders. We kunnen het werk dan beter verdelen en er is niet meteen een probleem als er iemand van de TCie mocht uitvallen. Informatie of aanmeldingen kan bij één van de TCie leden.

Bijzonderheden bij de Racefiets en MTB-tochten

Roel heeft de routes van de racefietsochten op zich genomen. Daardoor krijgen we weer nieuwe frisse ideeën over hoe een route zou moeten lopen. En dat is goed, zo krijgen we weer andere, maar ook weer mooie, routes.

Bij de Veluviatocht, dit jaar op Paaszaterdag en met mooi weer, hadden we een goede opkomst. De Bevrijdingstocht ging dit jaar niet door i.v.m. de activiteiten van de Giro. De

Germania Klimtocht kon dit jaar weer naar Kleef gaan omdat de problemen met de vergunning en verzekering in Duitsland voor deze tocht inmiddels door de NTFU zijn opgelost. Helaas viel de opkomst bij deze tocht, ondanks het goede weer, erg tegen.

De twee Wintertochten (WWT1 en WWT2) in november en december 2015 hebben grotendeels de oude route van voorgaande jaren gevolgd. De eerste tocht was goed bezocht en de tweede overweldigend met ruim 1400 deelnemers.

Aantal deelnemers per tocht, afstand, wel/niet NTFU lid

Planning tochten in 2017

Hieronder een overzicht van alle tochten in 2017 met de officiële afstanden zoals momenteel opgegeven bij de NTFU. De afstanden van de JJC zijn nog niet definitief, we zijn hierover nog in de overlegfase. Let wel: De JJC valt niet onder de TCie maar ik noem deze hier even om het rijtje met tochten compleet te hebben. Een spreadsheet met meer in-

SPINNING HOUDT JE TOPFIT

WINTERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Wil je deze winter je conditie op peil houden?
Dan is spinning voor jou de ideale indoortraining!
Er zijn iedere dag spinninglessen en je kunt
meedoen op het moment dat jou het beste uitkomt.
Kijk voor de tijden op het lesrooster:

www.sportcentrumdeplataan.nl

- 1x per week Spinning
- Van 1 oktober tot 1 april
- Gratis proefles
- Geen inschrijfgeld
- Maandtarief € 32,- (i.p.v. € 38,50)

Meedoen?

Bel snel voor een gratis proefles en schrijf je in!

SPORTCENTRUM DE PLATAAN

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

Tocht	Datum	Afstanden	Soort tocht
Veluviatocht	25-3-2017	65,11	Race
Bevrijdingstocht	30-4-2017	40,70,110,150	Race
Jan Janssen Classic (JJC)	24-6-2017	75,125,150,200,225	Race
Hel van Ede-Wageningen	24-6-2017	55,95	MTB
Germania Klimtocht	26-8-2017	105,15	Race
Wageningse Wintertocht 1	11-11-2017	30,45,60	MTB
Wageningse Wintertocht 2	27-12-2017	30,45,60	MTB

formatie over deze tochten kan bij mij worden opgevraagd.

*Namens de toercommissie
Toon Loonen*

Kledingcommissie

Voor de tweede ronde is een aparte pasavond geweest met name voor de MTB'ers. Deze ronde is wat betreft de bestelling van 28 sets en losse kledingstukken goed geweest. Alleen zijn er nogal wat problemen geweest met de levering van deze kleding. Tafi stapte uit de samenwerking met de fabrikant. Het duurde nogal lang voordat duidelijk werd of de levering nog door zou gaan tegen dezelfde voorwaarden wat prijs en kwaliteit betrof. Omdat ook de vertegenwoordiger opstapte was het voor ons lang onzeker wat er ging gebeuren. Uiteindelijk is het goed gekomen en is de kleding geleverd volgens afspraak. Nogmaals onze excuses voor de lange wachttijd.

Er is nog kleding op voorraad, voornamelijk heren. De voorraad lijst zullen we op het prikbord hangen zodat er nog bestellingen gedaan kunnen worden uit de aanwezige kleding. Omdat de minimale bestelling 5 stuks is kunnen we geen losse bestellingen honoreren. Of er een derde ronde komt, is afhankelijk van de behoefte van de leden. Deze zullen we peilen op de ALV. Dit is de laatste ronde voor het - jarig contract dat we met de leverancier en de sponsors hebben afgesproken.

Bij een volgende kledingronde moeten er nieuwe afspraken worden gemaakt met de sponsors, wij willen naar een vijfjarig contract. Verder moeten we bezien of we met de huidige of met een nieuwe kledingleverancier in zee gaan. Dit geldt dan voor 2018 t/m 2023.

De Kledingcommissie,

*Gerard Wesselkamp
Bert Wijnen*

Redactie Derajeur

Laten we beginnen met het goede nieuws. Met de aanlevering van kopij gaat het goed. Naast de standaard onderdelen en reisverslagen, onder andere de nieuwe rubrieken "raad de plaat" en strips "Fietspraat bij TCW". En verslagen of andere bijdragen van nieuwe leden. Er verschijnen nog steeds zes nummers per jaar, er staan voldoende advertenties in. Het pagina aantal van de Derajeur ligt nog altijd meestal tussen de gebruikelijke vierentwintig en achten-
twintig.

Nu het minder goede nieuws. 2016 was een vrij druk jaar voor de twee resterende redactieleden, Niels en Linda. Want de vacature voor het derde redactielid is helaas nog steeds niet vervuld. Ondanks diverse oproepen in de Derajeur en benaderen van mensen. Niels Dignum heeft bovendien aangegeven te stoppen. Dat betekent dat Linda Persoon alleen overblijft. Hoe gaan we nu verder? Als niemand zich als redactielid aan meldt? Als het aan mij (Linda) ligt, maken we in ieder geval dit jaar nog gewoon vol met een papieren versie van de Derajeur. En volgend jaar... Er zijn momenteel een paar opties.

1. Er komt een redactielid bij en de papieren Derajeur blijft gehandhaafd. Als niemand zich aanmeldt is het lastig de Derajeur te blijven maken. Want voor één persoon is erg veel werk een Derajeur in elkaar te zetten. En mis je een controlerende hand.
2. Een digitale nieuwsbrief in plaats van de Derajeur (bespaart werk en kosten)

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

ONDERHOUD
alle merken
vanaf € 99,-

APK
vanaf € 19,95
all inclusief

www.versteegbuurman.com

Barneveld | Ermelo | Voorthuizen | Wageningen | Woudenberg

CITROËN

PEUGEOT

TOYOTA

SUZUKI

MITSUBISHI
MOTORS

DS AUTOMOBILES

Irenestraat 54
Wageningen
0317 41 42 85

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood

Massagepraktijk Valentijn
Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

3. Als niemand zich aanmeldt als redacteur en digitaliseren geen optie is, verschijnt december 2016 spijtig genoeg de laatste Derajeur.

Graag tot op de ALV, de redactie is benieuwd naar de oplossing.

*Namens de redactie,
Linda Persoon*

Activiteitencommissie

De commissie bestaat uit vier personen verdeeld over twee subcommissies: kaarten en andere alcoholische activiteiten. Met onmisbare secretariële ondersteuning van een dame uit de betere TCW-kringen. Vier heren van stand die zich bezighouden met het organiseren van activiteiten voor TCW-leden of ze het nu leuk vinden of niet. Meestal niet, is het idee want de opkomst is traditioneel laag bij deze op zich toch uitdagende activiteiten. Om die reden heeft de commissie erover gedacht om zichzelf op te heffen maar ook dit jaar is het bij een voornemen gebleven. De moed ontbreekt gewoon om dit dreigende vooruitzicht in daden om te zetten. Misschien speelt de angst om op die manier medeplichtig te zijn aan de ondergang van TCW een te grote rol. Dus toch dit afgelopen jaar maar weer van alles georganiseerd: vier kaartavonden, een bierproefavond, een pubquiz en zelfs een vrijwilligersuitje. Tot stand gekomen na veel bierviltjesoverleg in de twee subcommissies.

Vier kaartavonden georganiseerd door Cevani en Wimerdijk. De opkomst was redelijk maar niet om over naar huis te schrijven, dus dat doen we ook maar niet. Vermeldenswaard is wel de spontane opkomst van een nieuw kaartspel: boerenbridge, een spel waar je in tegenstelling tot het traditionele jokeren en klaverjassen geen verstand van hoeft te hebben. De winnaar is niet helemaal toevallig meestal degene die op die avond de meeste Westmalles genuttigd heeft.

November is traditiegetrouw de maand van de proefavond. Dankzij trouwe sponsor Woudenberg en Hendrik Jan en Robin is het ieder jaar weer een succes. Dit jaar rond het thema Binnenlands Speciaal met een kleine dertig belangstellenden.

Maart is de maand van de pubquiz. Dit jaar met maar liefst veertig deelnemers, verdeeld over negen groepen. Vragen over uiteenlopende onderwerpen zoals Wageningen, actualiteit, BN'ers, wielrennen, gebak en logo's. Onaangekondigde dubbeltelingen, om iedereen toch maar een kans te geven om te winnen.

Het ziet er naar uit dat er ook dit winterseizoen weer wordt gekaart en dat ook proeven en pubquizen weer op het programma staat. Vier kaartavonden zijn al geagendeerd en de rest volgt mogelijk ook weer, maar is afhankelijk van de agenda van de organisatoren en die is uiterst flexibel. Houd daarom de website en de Derajeur in de gaten en laat vooral merken dat je er prijs op stelt dat wij ons zo uitsloven om het alle TCW-ers naar de zin te maken.

De activiteitencommissie bestaande uit:

*Menno Bartlema,
Cees van Nieuwenhuijsen,
Wim Overdijkink en Berrie Ruijling,
met grote dank aan de onmisbare Liesbeth.*

Lustrumcommissie

In de aanloop naar het volgende verenigingsjubileum in 2019 is een lustrumcommissie in het leven geroepen, bestaande uit Liesbeth van Agt, Roel van de Meiracker, Jacques Theunissen en Sandra van Zanten. De lustrumtochtcommissie is eenmaal bij elkaar geweest. We hebben er voor gekozen in 2019 weer naar Alpe d'Huez te fietsen (zie Derajeur van april). Wordt vervolgd!

*Namens de lustrumcommissie,
Roel van de Meiracker*

van de Wetering tweewielers

Hamjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA®

MERIDA

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

Deskundige bemiddeling bij verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M

Prummel
O P T I E K

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Pels Brandpreventie Voor het te laat is...

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er wordt echt geblust.

De Prysos universele spray-brandblusser is speciaal voor vetbranden ontwikkeld, maar kan ook 'gewone' branden blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Dinsdagavondfietsen A groep afgesloten met tijdrit

Nu de avond weer vroeg invalt, is het afgelopen met de wekelijkse trainingsritjes op de dinsdagavonden. Een korte terugblik. Vanaf begin april tot eind september gaat iedere week om 19.00 uur (in april en september om 18.30 uur) een groep racefietsers en MTB-ers op pad voor een trainingsrit waarbij de invallende duisternis bepaalt wat de afstand wordt. De intentie is dat er twee groepen de weg op gaan en één groep MTB-ers het bos in. De MTB-ers zijn nog in de minderheid, maar toch is het ze een keer gelukt om in aantal de wegrenners te overtreffen; voor volgend jaar moet het doel toch zijn dit vaker voor elkaar te krijgen.

Op de weg is de A-groep wekelijks goed vertegenwoordigd met bij mooi weer zo'n 15 renners; een aantal waarbij we de groep in tweeën splitsen om al te gevaarlijke situaties te vermijden. De B-groep komt echter niet goed van de grond: er hebben zich af en toe wel een of twee belangstellenden gemeld, maar van een constante groep is nooit sprake geweest. Pas als we iemand vinden die wekelijks daarin de kar wil trekken, zal dit body kunnen krijgen. Wie wil?

De A-groep heeft het dinsdagavondseizoen op 27 september op een passende wijze afgesloten met een ploegentijdrit. Vijf teams van 3 renners raasden die avond 20 km door het Binnenveld. De winnaar was het team van Jocco, Martin en Jeroen van de Bilt die met een gemiddelde van ongeveer 41 km/uur de andere teams nipt

De A-groep in het Binnenveld. We vragen ons wel af wat dhr. Stokvis doet op deze foto, was hij iets te laat om mee te doen aan de tijdrit?

voorblijven. De uitslag lag heel dicht bij elkaar, tussen de snelste en langzaamste groep zat volgens strava minder als 30 sec (28m27s vs 28m54s). De wegkapitein vond het nodig dit te vieren met een salto, maar dat vergt nog enige oefening.

Het winnende team mocht op het clubhuis een mooie prijs in ontvangst nemen. Na de tijdrit was het langer borrelen in het clubhuis dan dat we op de fiets gezeten hebben.

Gelukkig is er nog enige hersteltijd voor we weer beginnen: dinsdag 4 april 2017, 18.30 uur, zijn we weer van de partij.

Menno Bartlema, tijden en foto's Renee Bekx

We gaan weer kaarten! klaverjassen - jokeren - boerenbridgen

28 oktober
herfstkaarten

16 december
kerstkaarten

24 februari
winterkaarten

24 maart
lentekaarten

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL

NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

**Riwojo
Verhuur**

 glaswerk

 serviesgoed

 stoelen & tafels

 partytenten

 evenementsartikelen

 buffetartikelen

 kool- & tapeapparaat

Nudepark 159 • 6702 DZ Wageningen • Tel: 0317 41 04 16

www.riwojo.nl • Mail: info@riwojo.nl

vrijdag 25 november

PROEVERIJ FEESTWIJNEN

m.m.v. onze sponsor

WOUDENBERG
wijnhandel

clubhuis TCW
inloop 20.00 uur
start proeverij 20.30 uur

Mijn naam wordt genoemd

Ik was al jaren van plan om nog eens naar Terschelling te gaan, niet alleen voor een bezoekje aan het fameuze etablissement De Walvis maar ook om het plaatsje Lies te bezoeken. Dat is – toch alweer enige tijd geleden – gelukt. Menno was zo vriendelijk hier een foto van te maken. Maar ja, je bent buitenlandreporter of je bent het niet. En daarom reisden we deze zomer af richting Pyreneeën, alwaar zich nog een plaatsje met die illustere naam zou bevinden. Op de kaart was het plaatsje zo gevonden, maar in het echt leek het al bijna uit de annalen gewist. Voor het zover was, hebben wij er nog snel een foto van gemaakt.

Nu rest nog één uitdaging. Ten westen van Breda schijnt zich nóg een Lies te bevinden. We zullen zien!

Lies(beth) van Agt

Lies in Zuid-Frankrijk

Raad de plaat

De oplossing van de vorige raad de plaat is... de Afweg! Stuur je inzendingen van de nieuwe Raad de Plaat, naar

Oplossing van de vorige Raad de Plaat

Lies op Terschelling

Wijnproefavond vrijdag 25 november: Feestwijnen!

Het najaar is begonnen, de bladeren vallen en de dagen worden korter. Het risico op depressies neemt toe, maar daar doet de activiteitencommissie wat aan! Om iedereen op te fleuren organiseren we, samen met onze trouwe sponsor Woudenberg, op 25 november een wijnproefavond die in het teken zal staan van feestwijnen. We volgen die avond de route van een traditioneel kerstmenu: aftrappen met enkele soorten bubbels, daarna via mooie witte wijnen en dieprode rode wijnen naar de afsluiter in de vorm van een heerlijke dessertwijn. Dat alles onder deskundige begeleiding en uitleg van Hendrik-Jan en culinaire begeleiding in de vorm van bijpassende hapjes verzorgd door Liesbeth. Dat alles gratis aangeboden door TCW en Woudenberg.

Inloop vanaf 20.00 uur, aanvang proeverij 20.30 uur.

De activiteitencommissie

Cees. Email: cevani@upcmail.com. Tip: binnen 1979 meter van het clubhuis te vinden.

Nieuwe Raad de Plaat

Vrijwilligster in het zonnetje

Dit keer staat Petra Ploeg in het zonnetje

Zelf was ze even huiverig omdat ze vindt dat ze nog niet zolang vrijwilligster is.

Maar dat is niet belangrijk want alle vrijwilligers, of ze dat al jaren doen of zich pas hebben aangemeld horen in het zonnetje gezet te worden.

Petra is haar passie voor het fietsen begonnen op een geleende mountainbike van haar zus. Omdat dat zo leuk was is er snel daarna een eigen mountainbike aangeschaft en niet veel later volgde ook, bij het beginnen van het wegseizoen, een racefiets

Petra rijdt in de D-groep. Voor het fietsen natuurlijk, maar zeer uitdrukkelijk ook om de gezelligheid van de groep. 's-Zomers rijdt Petra op de weg, 's-winters in het bos. TCW is bovendien een "stok achter de deur" om regelmatig te bewegen.

Daarnaast fiets ze vanuit Renkum naar haar werk in Ede waar ze als ambachtelijk porceleinbakker kronen maakt voor een tandtechniker.

Dat ambachtelijke zie je ook bij Petra thuis waar ze creatief is in het maken van beeldjes.

In een huishouden met 2 kinderen, 2 katten en een baan begrijp je niet waar ze de tijd vandaan haalt om dit te doen. En dan ook nog op zaterdag en dinsdag fietsen. Het vrijwilligers werk ziet Petra als een deel van het lidmaatschap van de club. Zo zit ze in de schoonmaakploeg, is barmedewerkster, helpt bij de Jan Janssen Classic en de Winterduo's en verleent, als dat nodig is, hand en span diensten. Deels omdat het moet gebeuren maar ook vanwege de gezelligheid.

Tandje bij

Als wij vertellen dat we tijdens onze tocht in Spanje samen 70 kg bagage (Arie 45 kg/Willy 25 kg) meezeulen, wordt dat met enige verbazing en soms ongeloof aangehoord. Ook wij zijn soms jaloers op fietsers met weinig bagage. Toch trotseren we met al die bagage hellingen tot zo'n 14-15% en dat zijn dezelfde hellingen die ook in de Top-tien in Zuid-Limburg zitten. Zonder bagage zou dit dus met "twee vingers in de neus" moeten kunnen. Daarom op dinsdag 16 augustus niet een rondje met de club, maar de 124 km lange Top-tien met zo'n 1700 hoogtemeters. Niet met de randonneur, maar op de racefiets zonder bagage.

We begonnen onderaan de Snijdersberg in Geulle en die berg voelde met 12% direct al pittig aan. Hoewel we zonder afstappen alle hellingen hebben getrotseerd, had Willy op de Keutenberg en de Gulpenerberg wel het gevoel tegen dezelfde bovengrens van 14-15% aan te zitten als op de randonneur met volledige bepakking in Spanje.

Vrijwilligster Petra Ploeg in het zonnetje (rechts) naast andere actief vrijwilligster Gerrie.

Via het sporten van Petra bij de Plataan om de conditie op peil te houden, waar ze dan ook weer een flink aantal TCW-ers tegen komt, kwamen we ook bij fietsherinneringen. Vooral de eerste keer dat ze naar Emmerich ging en eigenlijk al op de heenweg zat te bedenken om zich met de auto op te laten halen vanuit Emmerich. Edoch de groep nam, onder het motto "Samen uit samen thuis" haar op sleeptouw en achteraf is ze blij dat ze hele eind heeft uit gefietst.

Op de vraag of ze met de komende jubileumtocht mee gaat twijfelde ze erg aan haar eigen fietscapaciteiten. Ik denk dat de leden van de D-groep daar minder twijfels over hebben.

Voor wat betreft de bescheidenheid als vrijwilliger is er ook geen enkele reden voor.

Daarom: **"In het zonnetje"**

Evert Kolet

Overigens reed een racefietser van rond de dertig op de laatste berg Willy vlot voorbij maar viel na 50 meter stil en moest verder lopen. Een beetje sneu. Toen Willy hem voorbij fietste gaf dat wel een boost. Nu heeft Willy met de randonneur een laagste verzet van 22/32 (voor/achter) en op de racefiets 30/32. Klopt het dat dit even zwaar aanvoelt? Daarom een berekening. In een steile klim draait alles om het totale gewicht en het verzet.

Het totale gewicht (eigen gewicht + fiets + bagage) is bij Willy met de racefiets 38,2% lager dan met de Randonneur (bij Arie is dit 27%) [ze moet met de randonneur dus 38 % meer kracht zetten]. De verhouding van het aantal tandjes van de voorbladen is 1,364 [dat maakt dat je met de Randonneur weer ruim 36% lichter fietst]. Op de racefiets zou Willy dus $0,618 \times 1,364 \times 32 = 32,0$ tandjes moeten hebben om op een steile helling even zwaar te moeten trappen als met de randonneur. Nu heeft ze bij de racefiets ook 32 achter en het klopt dus dat ze dan bij een

helling van 14-15% ook met de racefiets tegen haar bovengrens aan zit. Volgens dezelfde berekening komt dit bij Arie overeen met 27 tandjes, maar hij heeft er 28, dus die had in Limburg een makkie.

Volgens eenzelfde berekening moeten toerfietsers met 25 kg bagage en een randonneur met 28 tandjes achter op steile hellingen net zo zwaar trappen als ikzelf met mijn 45 kg en 32 tandjes achter (bij hetzelfde blad voor). Wel klim ik ruim 10% langzamer en kom dus later aan op de camping, maar heb dan wel twee branders bij me voor al die culinaire hoogstandjes. Dus voorlopig blijft het: 4 tandjes bij.

Arie de Keizer

De Tao van het fietsen

Taoïsme is een filosofie en ook een religie.

Over de religie wil ik het niet hebben, wel over de filosofie. Het taoïsme heeft drie grondleggers

Laozi, Zhuangzi en Liezi

(Zi betekent "meester" en wordt uitgesproken als "tsjue")

Maar wat heeft de Tao nu te maken met fietsen?

Tao betekent onder andere "de Weg"

Daar kunnen we wel wat mee bij TCW

Tao is de bron van alle dingen maar zelf is Tao in feite een woord voor iets "dat niet verwoord kan worden"

Dat geldt natuurlijk ook voor al die rondjes die door TCW-ers wekelijks gefietst worden.

Je gaat op pad, bent daar een flinke tijd mee bezig en tenslotte kom je weer op het punt uit waar je begonnen bent

Wat heb je dus bereikt? Juist: Niets

Maar toch was dat de bedoeling?

Het volgen van de "Weg".

Om die weg te volgen hebben we een wegwake. Eigenlijk dus een wegmeester ofwel een Zi

Maar om Ronald of Michelle nu aan te gaan spreken met Ronald of Michelle gaat mij wat ver.

We zijn in Nederland en niet in China.

De Tao van het fietsen behelst overigens nog veel meer. Het behelst het opgaan in het fietsen zonder daar over na te denken.

Of vraag je je jezelf wel eens af waarom je dit doet? Bij tijd en wijle afzien of nat geregend worden en elke keer maar weer eindigen in het clubhuis om na te socialen.

Natuurlijk is er ook het ego dat bevredigd moet worden als je net even eerder op de top van een bultje aan komt maar weet je waarom je dat doet? Dat is de Tao van het fietsen.

Het taoïsme zit ook vol met lyrische spreken, soms met een humoristisch inslag

Deze zijn verzameld in de "Tao tze ding" toegeschreven aan Laozi

Deze spreken kun je soms één op één vertalen in fiets jargon

Hier volgen er een paar:

"Denk aan niets en fiets""Zij die fietsen spreken niet, zij die spreken fietsen niet""Wij verbinden spaken tot een wiel, maar het gat in het midden laat de fiets rijden" "Als de wegwake goed leiding geeft, zijn de groepsleden zich nauwelijks bewust van zijn bestaan""Een goede fietser heeft geen vooropgezet plan en is niet gericht op aankomen" en dan, als afsluiter:

"Anderen kennen is intelligentie, jezelf kennen is werkelijke wijsheid" De Tao kan je ook helpen bij het fietsen

Afzien wordt nu dynamisch mediteren

Omdat al je emoties hun bron hebben in de Tao hoef je jezelf ook niet meer boos te maken of je beledigd te voelen als je iets overkomt wat je niet wil. Het is niet veroorzaakt door anderen maar ligt besloten in Tao.

Met dat uitgangspunt wordt dus elk fietstochtje een vreugdevolle ervaring.

Voor sommigen van ons zal dit wel betekenen dat er nog flink geoefend moet worden om de Tao van het fietsen te ontdekken.

Ook leuke banden vallen onder de Tao van het fietsen

Op het moment dat je zo af zit te zien dat je hoopt dat je lek rijdt ervaar je de Tao van het fietsen

Mensen die meerdere leuke banden achter elkaar krijgen herkennen daarin waarschijnlijk de Tao niet.

Maar dat komt omdat dat er Tao er altijd is, ook al denk je van niet en handelt volgens het principe van Wuwei. Wuwei is handelen zonder te handelen, doen zonder te doen.

Maar het is natuurlijk wel lekker als er groepsleden bijspringen (handelen) om een bandje te wisselen.

Als laatste wil ik nog even de Tao van het vrijwilligen aanstippen

Dat doe je, zonder er bij na te denken, of het moet zijn dat je graag iemand anders pleziert.

Ook dat is Tao ten voeten uit

Evert Kolet

Activiteitenkalender

vrijdag 28 oktober	20.00 u	Kaartavond 1
zaterdag 12 november	9.00 - 10.00 u	Wageningse Wintertocht 1
dinsdag 15 november	20.00 u	ALV
vrijdag 18 november		Deadline Derajeur
vrijdag 25 november	20.00 u	proefavond Feestwijnen
zaterdag 16 december	20.00 u	Kaartavond 2
dinsdag 27 december	9.00 - 10.00 u	Wageningse Wintertocht 2

Een fietstocht door de USA

In 1987, ik woonde toen net in Wageningen, zag ik een aankondiging voor een fietstocht, de "Hel van Wageningen". Ik fietste nog niet zolang maar het leek me wel mooi om deel te nemen, ik koos wijselijk voor de 110 km versie en dat was ruim voldoende. De fiets was een tweedehandsje van een collega en mijn schoenen waren nog de lakschoentjes die ik ook naar het werk aan had. Met bewondering keek ik naar al de snelle jongens en meisjes die me met de meest flitsende uitrusting voorbij fietsten. Niet in de verste verte had ik maar het idee kunnen hebben dat ik ooit zelf in de organisatie van deze tocht zou zitten en zelfs verantwoordelijk was voor de route.

Nog wat jaren daarvoor, rond 1980 en we woonden toen nog in Kesteren, waren we al lid van de bibliotheek in Wageningen. Bij een bezoek daar viel mijn oog op een boek met de titel: "Wat heb ik nu aan mijn fiets hangen?". Een verslag van een fietstocht door de USA van de Pacific kust naar de Atlantische kust, ter herdenking van het 200 jarig bestaan van de Verenigde Staten in 1976, de Bicentennial. Ik heb dat boek met veel belangstelling gelezen, maar in de verste verte had ik toen niet durven dromen dat ik ooit ook maar een deel van die tocht zou gaan fietsen.

Tot ik, nu 7 jaar geleden, Inge ontmoette! Ook zij had het boek gelezen en langzaam begonnen er ideeën op te borrelen om deze tocht te gaan fietsen. Ik zelf fietste intussen al veel langer en had al veel buitenlandse fietstochten gemaakt, maar wel allemaal georganiseerd, bijvoorbeeld door Cycletours. Na eerst getweeën enkele tochten in Frankrijk gefietst te hebben, hebben we voor dit jaar deze tocht in de USA op het programma gezet. Niet de hele tocht van kust tot kust (zoals Karel Huijbers twee jaar geleden gedaan heeft) maar van de Pacific kust over de Rocky Mountains tot Denver in Colorado. Dit om diverse praktische redenen: hoeveel vakantie kan Inge vragen, het deel direct na Denver is saai (vele dagen over lange rechte en vlakke wegen) en eigenlijk vinden we die 3000 km tot Denver ook wel genoeg.

In dit verslag vertel ik alleen wat algemene wetenswaardigheden over de tocht. We hebben een blog bijgehouden

waar we dagelijks verslag deden en enkele tientallen foto's plaatsten. Voor dit soort dagelijkse zaken en nog veel andere wetenswaardigheden, zie de blog op <http://www.volgmijnreis.nl/profiel/tooneninge>.

De voorbereiding

Na wat zoeken en Googlen bleek de Adventure Cycle Association (ACA, zie <https://www.adventurecycling.org>) kaarten en gpx tracks van deze tocht (en vele andere tochten in de USA) uit te geven. Dus die gekocht. Deze tocht (eerst Bikecentennial) heet nu officieel de "Trans America Bicycle Trail". Verder heb ik via "open street map" de kaarten van de omgeving van de route opgehaald. Een klein tentje met matrasjes en slaapzakken waren, volgens Karel, ook noodzakelijk maar dat hadden we al in huis. Op de tochten in Frankrijk hadden we die niet nodig en ook niet bij ons. In het Pinksterweekend hebben we proefgefietst, weliswaar de tent niet gebruikt maar wel meegenomen om de hoeveelheid bagage en de verdeling uit te proberen. Verder was nieuw dat we met de vakantiefietseren in het vliegtuig op stap gingen i.p.v. in de auto. Hoe verpak je die fietsen op de heenreis (fietsdozen kopen en de fiets inpakken op Schiphol) en de terugreis: fietsdozen regelen bij een fietsenwinkel in de plaats waarvandaan je terugvliegt en een transfer naar het vliegveld regelen die ook die grote dozen mee kan nemen.

De tocht

Met de kaarten en de tracks kregen we een beter beeld van de tocht. Afhankelijk van hoe we het laatste stukje vanaf de officiële route naar Denver zouden fietsen zou de tocht totaal zo'n 3000 tot 3500 km zijn. Onze ervaring in Frankrijk was dat 80 km per dag en één rustdag per week, dus ongeveer 500 km per week een mooi uitgangspunt was. Dus zouden we er 6 tot 7 weken over fietsen. Verder zouden we na aankomst in Denver nog enige tijd nodig hebben om fietsdozen te regelen en alles klaar te maken voor vertrek. Dus de terugreis naar Nederland werd zo'n 8 weken na de heenreis gepland.

Lunchplekje op de top

Dit schema hebben we, met wat flexibiliteit, ook goed kunnen aanhouden. De rustdagen werden niet perse telkens op de 7de dag gehouden maar meer als we in een interessante plaats waren en soms plakten we er nog een extra rustdag achteraan. De tocht liep bijvoorbeeld ook door het Yellowstone National Park en daar hebben we een extra rustdag gebruikt voor een excursie met een busje en gids door het park. Een geweldige dag!

Helaas, na 6 weken, na 34 echte fietsdagen en een 7tal rustdagen kreeg ik een blessure die ons verhinderde om de laatste 3 dagetappes ook te fietsen. We hebben toen een transfer moeten regelen om ons met fiets en al naar Boulder te brengen. We hadden, in de laatste weken al wat informatie ingewonnen over Denver en omgeving en Boulder leek ons een prachtige plaats om de laatste week door te brengen, wat af te kicken van het fietsen en de voorbereidingen voor de terugreis te doen.

Boulder

Boulder (ongeveer 90.000 inwoners) ligt op ongeveer 1600 meter hoogte aan de voet van de Rocky Mountains en is een prachtige groene stad. Het is een universiteitsstad met ongeveer 25.000 studenten, dus doet wat dat betreft wel aan Wageningen denken. Verder is het een heel fietsvriendelijke stad met fietsstroken op de meeste grote wegen en veel mooie groene fietspaden langs de beekjes die door de stad stromen. Veel mensen gaan hier dan ook op de fiets naar het werk. Boulder heeft ook een klein maar gezellig centrum en geen wolkenkrabbers zoals we die van veel grote Amerikaanse steden kennen. En aan de westelijke rand van de stad beginnen meteen de bergen van de Rocky Mountains. Op 30 km ten westen van Boulder ligt het plaatsje "Nederland" dat al bijna 1000 meter hoger ligt. Vanuit Boulder hebben we nog een dagtocht gemaakt met een huurauto door dat gebied met een pas op 3713 meter hoogte. Ook wandelaars kunnen in die omgeving uitstekend uit de voeten met tochten van één of meer dagen.

Het weer

De eerste paar dagen viel het weer wat tegen, zwaar bewolkt en regelmatig een bui. Dus bij een fietsenzaak

Gekleurde rotsen en oude boerderijtjes

maar eens geïnformeerd naar een paar overschoenen omdat ik die vergeten was mee te nemen. Die hadden ze niet in deze tijd van het jaar omdat het in deze tijd niet hoorde te regenen. Nu, wel dus als ik op vakantie kom. Maar na een week en wat verder het binnenland in werd het droog en warm, soms erg warm. We hebben zeker één maand gehad met dagelijks temperaturen tussen de 30 en 35 graden. Toen we op een middag een flinke klim moesten maken bij zeker 37 graden bleek dit ons niet te lukken. We hebben toen een passerende auto, een pick-up truckje, aangehouden en die vriendelijke man heeft ons toen meegenomen naar het hoogste punt. Karel noemde deze klim in zijn blog een "helse klim", maar had deze vroeg in de ochtend op de planning gezet. Dat hebben wij vanaf die dag ook gedaan: een lange klim zoveel mogelijk vroeg in de ochtend en elke dag om 6 uur opstaan, tussen 7 uur en 7:30 uur vertrekken om voor het heetst van de dag op de volgende overnachtingsplaats te zijn. Het was wel even slikken voor mij als pensionado om juist in de vakantie zo vroeg op te staan, maar ik moest toegeven dat dit het beste was om de fietstocht af te kunnen maken. Alleen op het einde van de fietstocht zelf hebben we nog één keer moeten schuilen voor een onweersbui en twee keer zagen we de onweersbui voor of achter ons optrekken.

De overnachtingen

Wij hebben voornamelijk overnacht in hotels, motels of cabins. Maar Karel was duidelijk: neem een tent mee! Hijzelf had die één keer nodig gehad. Nu, terecht, wij hebben de tent zelfs drie keer moeten gebruiken en één keer alleen de slaapzakken in een soort trekkershut met wel bedden maar geen linnengoed. Overnachten in hotels of motels maakt deze reis wel wat duurder. Het kan goedkoper door meer te kamperen of gebruik te maken van hostels: herenslaapzaal rechtsaf, dames linksaf! Op een rustdag boekten we meestal de overnachtingen voor een weekje vooruit. Dat was op de laatste vakantie in Frankrijk ook al goed bevallen en we hebben slechts

Weg langs rivier door canyon

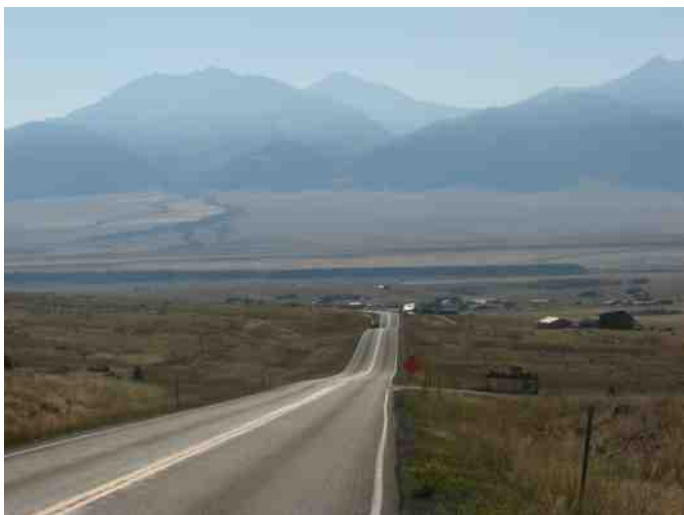
één keer door omstandigheden een boeking een dag moeten opschuiven.

De fiets

Wij hebben de tocht gemaakt op een Idworx trekking fiets met Rohloff naafversnelling. Dat is uitstekend bevallen. Het meest bijzondere type fiets dat we zagen is de trike, een ligfiets met drie wielen. Deze trike is zeker populair op deze route, we zijn er onderweg twee tegengekomen. Eentje was een trike tandem met ook een karretje erachter. Nadeel van de trike t.o.v. een (gewone of lig)fiets is dat het bij een slecht wegdek lastig is om voor alle wielen een goede strook te vinden. Met twee wielen achter elkaar is dat gemakkelijker. Maar met een ligfiets zouden we waarschijnlijk wat minder last van zadelpijn gehad hebben en had ik mogelijk ook minder last van mijn blessure gehad en mogelijk de laatste drie dagen wel kunnen fietsen. De meeste fietsers die we onderweg tegenkwamen hadden overigens een wat opgetuigd type racefiets met redelijk smalle bandjes.

De wegen en het verkeer

Fietspaden zijn in Amerika een zeldzaamheid. Maar de meeste wegen hebben, rechts van de witte streep die de rijstrook markeert, een brede wegwijk of zelfs een complete vluchtstrook (daar "shoulder" genoemd). Dat was onze plek voor 95 % van de tocht. Op 1 % was nog fietspad of een voor fietsers gemarkeerde strook op de weg en op ongeveer 4 % (schatting) van de route had de weg geen zijkanalen meer en dan moesten we op de weg fietsen. Maar ook als we op de weg zelf moesten fietsen hebben we ons nagenoeg nooit onveilig gevoeld. Als de weg onoverzichtelijk was door een bocht of heuvel of als er tegenliggers kwamen werd er nooit onveilig ingehaald, zowel door personenauto's als door vrachtverkeer alsook door de vaak 10 meter lange campers (met een kleine auto als aanhanger). In Amerika wordt gewoon rustiger gereden dan bij ons!

Weg naar oneindige verten

Een regel in het westen van de USA is dat geasfalteerde wegen geen helling boven de 6 % mogen hebben en daar hebben we ook maar heel weinig uitzonderingen op gezien. Daardoor waren de klimmen ook goed te doen, ondanks de bagage die we mee naar boven moesten nemen, mits natuurlijk niet op het heetst van de dag. Bijkomend voordeel was dat de afdalingen ook niet extreem hard gingen waardoor we in een afdaling nauwelijks hoefden te remmen, dus maximaal profijt van de energie die we in de klim gestopt hebben en het bespaart remblokken.

Veel passen op deze tocht gingen over de "Continental Divide", de waterscheiding tussen oost en west. De regen die valt ten westen van deze lijn stroomt naar de Pacific en de regen die aan de andere kant valt stroomt richting de Golf van Mexico of de Atlantische Oceaan. Zie ook https://nl.m.wikipedia.org/wiki/Continental_Divide.

Andere fietsers

Wij volgden de officiële Trans America route van de ACA en dan is het te verwachten dat er meer personen zijn die die route volgen. Ten eerste de personen die aan de Atlantische kust begonnen zijn en naar de Pacific kust fietsen. Bijna elke dag kwamen zo we wel enkele fietsers tegen, individueel, vaak tweetallen, een enkele keer een grotere groep tot wel 7 personen. Soms maakte we een praatje: vanwaar en waarheen fietsen jullie, waar wonen jullie, etc..

Soms waren het fietsers die dezelfde richting op fietsten en die we dan ook wel enkele dagen na elkaar zagen. Verder waren er fietsers die een heel andere route hadden, zoals een jong stel dat op weg was naar Alaska en een Nederlander die 40 jaar geleden (hij was toen 19 jaar) de eerste versie van deze tocht gefietst had en nu in Montana nog een ronde van een aantal dagen aan het fietsen was.

De richting west naar oost

Als je helemaal van kust naar kust fietst is natuurlijk de eerste vraag: welke richting fietsen we op: west naar oost of andersom? Nu had Inge op onze vakantie in Ecuador last van de hoogte boven de 2000 meter. Met langzaam, in enkele weken, opbouwen, door vanaf de kust steeds hoger te komen, zou zij daar minder last van moeten hebben. Als we in Denver waren gestart zouden we meteen al van 1600 naar zo'n 2500 meter hoogte fietsen en dan was er van een geleidelijke opbouw geen sprake. Dus werd het west (Pacific kust) naar oost.

Verder heb ik de indruk dat de wind vaker uit het westen waait en dat zou dan ook gunstig zijn. En inderdaad hebben wij de stellige indruk dat we meer wind mee dan wind tegen gehad hebben op deze reis. Maar wind tegen, en ook flink, hebben we zeker ook gehad.

Natuur en cultuur

Een tocht als deze in een zeer dun bevolkt gebied doe je ook voor de natuur. En die hebben we beleefd in vele vormen. De bergen, soms groen van de begroeiing, soms grijs boven de grens waar nog planten groeien, maar ook prachtig oranje of rood gekleurde rotsen. Zie de foto's op de blog.

Dan de bossen met in het begin nog de enorm hoge bomen. Yellowstone Park met zijn geisers en de prachtige "Grand Canyon of Yellowstone". De rivieren met vissers, rafters en kanoërs. De lava van een recente vulkaanuitbarsting en een meer dat in 1959 is ontstaan nadat een aardbeving een deel van een berg in de vallei stortte en de rivier blokkeerde. Maar, soms was er ook een dagetappe van 100 km over een kale hoogvlakte met een toendraachtige begroeiing en zonder verder een enkele andere plaats tegen te komen. Dan zeker ervaar je de weidsheid van de omgeving.

Ook hebben we onderweg veel dieren gezien. Van vogels (visarend die een visje naar zijn kroost brengt, kolibries), een aangereden ratelslang, en vele hoefdieren zoals een bizon in Yellowstone Park, een moose of eland, elk (soort hert) en kuddes dikhoornschapen. En natuurlijk de schattige chipmunks en grondeekhoorns. Zie de foto's op de blog.

Onderweg kwamen we ook veel verwijzingen naar het verleden tegen. De eerste expedities van blanken naar het westen (Lewis en Clark in 1805), de strijd tussen de blanken en de indianen, de "gold rush". En plaatsen als Virginia City die als een levend openluchtmuseum in de staat van meer dan 100 jaar terug gehouden worden. Of een plaats als Sisters, wel alles nieuw en modern maar met de allure van het wilde westen en lantaarnpalen in de vorm van een galg. Daar moesten we wel even de toeristen wegdenken.

Rond(j)e Zuiderzee

****Tuut tuut tuut*, 27 augustus om 3:45 uur 's nachts. Tja het zal je hobby maar zijn...nee niet vroeg opstaan maar wel fietsen. Deze keer voor rondje Zuiderzee, 400km. Op de vraag aan Jeroen de Pagter wat ik in het verslag moet schrijven zeg ik: "Euh, gewoon, ging hard, veel wind en erg ver." Een betere samenvatting kan ik niet geven. Hieronder een wat uitgebreidere versie van ons rondje Zuiderzee.***

Om 4:30 uur verzamelen 'ons mam' (voor in de volgauto), Marco van Tiel, Jeroen de Pagter en ik bij Jorn Haalboom in Wageningen om te vertrekken richting Durgerdam. Om 6:00 uur 's ochtends komen we aan in Durgerdam waar 6 anderen zich bij ons voegen. Het overige gezelschap bestaat uit Pip Levarth en zijn neef Mart, een man van 60 jaar. Dan nog 2 mannen die ik ken van de JJC,

Samenvattend

Het was een prachtige tocht en een onvergetelijke belevenis om deze tocht te kunnen maken. 3000 km met 20.000 hoogtemeters door de Rocky Mountains, door de 5 staten Oregon, Idaho, Montana, Wyoming en Colorado, door twee tijdzones, door prachtige bossen of lege toendra-vlakten, langs kleine beekjes of brede rivieren, over passen fietsen tot 3000 meter hoog (3500 meter als we de tocht volgens plan hadden afgemaakt) met uitzicht op nog hogere toppen.

Dat we de laatste 3 etappes niet hebben kunnen fietsen is jammer maar we kijken naar de 34 etappes die we wel hebben kunnen fietsen en de vele andere mooie dingen die we hebben gezien of beleefd, zoals de natuur in Yellowstone Park en de vele vriendelijke mensen die we ontmoet hebben en die ons bijvoorbeeld geholpen hebben met onze transfers.

Kortom: van harte aanbevolen!

Groet, Toon en Inge

Rondje IJsselmeer - Open vlaktes

genaamd Gerard en Ofke. Als laatste duo sluiten aan Stephan en Mark, echte fietsfanaten waarmee ik ook de JJC heb gefietst. Waar een JJC wel niet toe kan lijden. Voor Stephan is 600km fietsen in de week fietsen normaal dus dat belooft wat.

Het lijkt een mooie dag te worden: goed weer en ons mam rijdt met de zoon van Gerard, Maljaert, mee in de volgauto. Wat een luxe!

6:15 uur: de start Durgerdam (Noord Holland) – Medemblik (Noord-Holland)

Een Brabants kwartiertje te laat vertrekken we in Durgerdam. Met de lichten aan want het is schemerig. We hebben de wind op kop maar onze gemiddelde snelheid ligt

rond de 34km/h, dat gaat als een speer! In Medemblik staat de volgauto waar al het eten en drinken wat iedereen heeft meegenomen uitgestald klaar staat, top verzorging! Bijtanken in Medemblik en we kunnen weer verder.

Medemblik – Afsluitdijk

Het tempo wordt er niet minder op. Op de afsluitdijk hebben we wind tegen maar Jorn heeft er zin in, op kop gaat ie 38km/h fietsen. We gaan als een malle, tot dat... Pip lek rijdt. Zijn reserve binnenband blijkt ook lek en aangezien hij hoge velgen heeft kan hij geen bandje van iemand anders lenen. De volgauto blijkt 50km verderop te staan dus ook dit schiet niet op. Uiteindelijk biedt een plaksetje uitkomst en kunnen we er weer volle bak tegen-aan.

Afsluitdijk – Hindelopen (Friesland)

We racen met 40km/h door het Friese landschap. Het gaat weer goed en we gaan HARD (ruim 40km/h)! Zo hard dat Jeroen vanwege een tegenmoet komende auto een gat moet laten vallen wat door onze snelheid niet meer dicht te rijden is. Na bijna 10km komen we erachter dat hij niet meer met ons me rijdt. Gelukkig zijn er 2 mensen die wat extra km willen maken en fietsen hem een stukje tegenmoet. Even later kunnen we gezamenlijk verder en komen we aan bij de volgauto in Hindelopen. Ook hier hebben ons mam en Maljaert alles uitgestald. Water bijvullen was ook nodig want het begon aardig warm te worden.

Hindelopen – Blokzijl (Overijssel)

Een pittig stuk. Nabij Giethoorn is het mooi fietsen maar vanwege alle bruggetjes en toeristen gaat het niet hard. Bij Jeroen begint zijn knie op te spelen. Aangekomen in Blokzijl besluit Jeroen om niet verder te gaan. Zijn knie doet teveel pijn, een slim besluit. Marco krijgt een flashback naar Mendig-Budel want hij vraagt zich af waar ie in in hemelsnaam aan begonnen is, maar hij zet dapper door.

Blokzijl – Strand nulde (Gelderland)

Omdat we het eerste stuk een paar keer tijd zijn verloren besluiten we een pondje te pakken bij Genemuiden. Dit betekend de verkorte versie van rondje Zuiderzee, dus 'slechts' 380km. We beginnen de kilometers te voelen. Vooral de jongeren onder ons krijgen het moeilijk. Jorn, die met 38km/h over de afsluitdijk op kop aan het racen was lijkt zijn kruit verschoten te hebben. Op strand Nulde eten we een watermeloen die Pip had meegenomen. Deze watermeloen gaat erin als koek! De koek gaat er wat moeilijker in, sommige kunnen geen reep of koek meer zien.

Stand nulde - Durgerdam

Jorn is vol frisse energie. Elk bultje wat hij ziet sprint hij op en ook op kop gaat ie weer als een speer. Ik weet niet wat in die watermeloen zat maar hij rijdt er goed op. Het begint donker te worden. Vanwege het tijdstip maar ook vanwege onweersbuien. We horen en zien het onweer, maar op een paar dikke druppels na hebben we amper regen. Later horen we dat we net voor het onweer uit aan het fietsen waren. Bij de finish in Durgerdam zien ons mam en Maljaert als eerste een heel grote koplamp opdoemen. Jorn wint de eindsprint. Uiteindelijk zijn we ruim 15 uur onderweg geweest waarvan bijna 12 uur op de fiets. Een gemiddelde van 32km/h. WAUW een mooie perstatie, bedankt mannen! En natuurlijk ook Maljaert en ons mam voor de goede zorgen met de volgwagen.

Volgend jaar staat de tocht op 10 juni. Mocht deze dag slecht weer zijn gaan we rijden op 8 juli. Wie gaat er mee?

Renée Bekx

Ledenmutaties

Van de ledenadministratie, de mutaties vanaf 1 september 2016

En het is weer september geworden. Tijd om de contributie te betalen en voor een aantal leden dus ook het moment om het lidmaatschap te beëindigen.

Nieuwe leden:

Iliana Hidalgo
Christina Wiglevén
Marcel Wilmink (eerdere opzegging ongedaan gemaakt)

Opgezegd:

Ina Bongers
Karel Floor (donateur)
Ruud Hendriksen
Ruben Hoeksma
Saartje Hontelez
Ben Huiskamp jr.
Paul van Oeffelt
Koos Oosterhaven
Loes Post-Rotteveel (donateur)
Cor Schoen
Thiemo Schuurman
Vincent Verhoeven
Ruud Wilbers

Verhuisd:

Jan Kuperus
Corry van Rheenen
Jeroen Versteeg

Michèle Gimbrère
Ledenadministratie

Met Arie op Safari... De ronde van 12, dat kan ik toch ook?

Het is ergens halverwege september 2015. Ik zit op de bank te genieten van De Derajeur. Ik ben inmiddels 5 maanden lid van onze mooie vereniging en ben ongeveer een jaartje aan het fietsen.

De smaak heb ik redelijk te pakken en ik vind het leuk om toertochten te rijden tot maximaal 100-150 kilometer. Totdat ik in ons blad het stukje lees van Arie Bons over de "Ronde van 12". Dat lijkt me wel wat.....maar is 431 kilometer binnen 24 uur niet wat ver? Ach wie niet waagt wie niet wint.....toch?

Na wat uitzoekwerk vraag ik een aantal collega's op mijn werk of ze zin hebben om mee te fietsen. "Ja leuk" klinkt het in de wandelgangen. We spreken af dat we dit klusje samen gaan klaren en af en toe samen te gaan fietsen. Inmiddels zijn we een half jaar verder en zijn de twee dames die mee zouden fietsen zwanger geworden. Die vallen dus af. De andere collega krijgt een flinke longontsteking dus die valt ook af. Hmmm het zal toch niet? Gelukkig wil Zeb een andere collega na wat aarzelingen "ik ga wel mee maar fiets het toch niet uit" wel meefietsen. Gelukkig zijn we beide optimistisch ingesteld; we trainen gemiddeld 40 km per week als het werk het toelaat en ik kan gelukkig nog Limburgs Mooiste, Tilff-Bastogne-Tilff en de Giro fietsen, alle niet langer dan 150 km. Nou dat zou voldoende moeten zijn. Zeb heeft het bij de 40 km per maand gehouden.

Ik wil me goed voorbereiden en als ik kijk naar de waslijst aan aanbevelingen; goede verlichting, voldoende kleding mee, voldoende eten en drinken mee, reserve broek, reservebanden etc. lijkt het me slim om een rugzak aan te schaffen om de spullen voor onderweg mee te nemen. Vrijdag nog werken en op tijd naar huis om de rugzak in te pakken. Deze weegt na inpakken ongeveer 6 kilo. Ik kan je nu alvast vertellen dat dit veel te zwaar is, maar ja wist ik veel. Gelukkig mogen we onderweg op vijf punten proviand neer laten leggen door de organisatie.

En dan is het zover, vrijdagavond 8 juli om 23.00 uur komen we aan in Lent. Het startpunt van de "Ronde van 12". Na inchecken krijgen we een korte uitleg en worden onze fietsen gekeurd. Dit stelt niet zo heel veel voor en we kunnen van start. Nog even snel een fotootje (foto 1) en om precies zaterdagochtend 00.00 uur klinkt het startsein en we zijn weg (foto 0). We blijken in totaal met 30 fietsers te zijn. Twee fietsers (een ligfiets en een tijdrijder) zijn direct weg. Daarna komen Zeb en ik en daarna de rest van de groep. Al snel hebben we een kleine voorsprong opgebouwd. Het fietsen gaat erg lekker en we kunnen het goed volhouden. Op een gegeven moment krijgen we een flinke regenbui over ons heen en besluiten we even te schuilen onder de bomen. We

Pech onderweg

dachten al een flinke voorsprong te hebben opgebouwd maar niets is minder waar, ze zitten vlak achter ons en we besluiten aan te sluiten. Wauw dat fietst lekker zo in de groep.

Rond 00.30 uur zijn we bij de eerste stempel post in Limburg, het is even zoeken maar al snel vinden we de QR-code om te scannen (foto 2). De groep heeft er zin in en we fietsen in een lekker tempo door. Anderhalf uur later komen we aan bij de volgende stempel post, Zeb moet even naar het toilet. Een mooi moment om even bij te eten. Helaas besluit de groep door te fietsen en binnen enkele tellen sta ik wat verloren alleen op de parkeerplaats. Zeb komt naar buiten en vraagt waar de groep is, tsja die is er vandoor. Dan hebben we ook wel even de tijd om nog wat meer te eten. Terwijl we daar staan te overleggen zie ik een wat oudere man in een TCW shirtje het van der Valk hotel uitlopen (van der Valk was de stempel post). Ik vraag hem of hij ook de "Ronde van 12" fietst. Een beetje een open deur natuurlijk, want wie staat er anders 's nachts om 02.00 uur bijeen van der Valk Hotel. Het klikt en we besluiten met zijn drieën verder te fietsen. Ik was een beetje bang dat we die man op sleeptouw moesten nemen maar niets is minder waar. Het blijkt een sprintkanon te zijn en voor we het weten fietsen we boven de 30 km/uur. We kunnen elkaar goed bijhouden en het afwisselen gaat goed. Na een half uurtje rijd ik lek. We hebben haast dus snel een nieuwe binnenband erin en gaan. Laten we het maar een beginnersfoutje noemen dat we de buitenband niet controleren op glas of iets anders. Dus na een kwartiertje staan we weer stil met een

tweede lekke band. Nu toch maar iets meer tijd nemen, na enig speurwerk in het donker vind ik een kleine metaal splinter die muurvast in de buitenband zit. We staan ergens tussen Limburg en Brabant op een fietspad 's nachts om 03.00 uur dus hulp van anderen kunnen we wel vergeten. Ik besluit de buitenband binnenstebuiten te keren en het eens met mijn voortanden te proberen. Na wat klooiën en buigen krijg ik de metaalsplinter net te pakken met mijn tanden. Na wat trekken komt de splinter eruit. Volgens mij ben ik ook wat stukjes voortand kwijt (foto 3). Maar ja stoppen is geen optie.

We kunnen weer verder. Er wordt weer erg hard gefietst en al voor we het doorhebben komen we aan in de buurt van Zeeland. Het is inmiddels 05.45 uur en hier zou een "sportontbijt" klaarstaan. Er liggen wat broodjes klaar, de koffie staat te pruttelen. We besluiten maar even weer goed bij te eten. Nou ja eten. Het is meer jezelf volproppen tot je er bij neervalt. En dan past er altijd nog wel een banaan bij. Terwijl we even genieten (foto 4) van dit ontbijt komt er nog een fietser aangesneld. Het stelt zich voor als Kaj en blijkt na 11 kilometer al een lekke band te hebben gehad. Hij heeft dus het hele stuk alleen gefietst te hebben. Kaj en Arie besluiten samen verder te fietsen. Zeb en ik nemen nog even pauze. Ergens in de nacht koersen we over een lang eentonig stuk fietspad, het geluid van onze banden suist langzaam door de nacht. Ik kijk naar Zeb die voor me fietst en uit het niets komt er een bosuil boven Zeb vliegen, voor mijn gevoel zeker een paar minuten vliegt die als een "beschermengel" boven ons. Mijn geluk kan niet meer op. Even later worden we vergezeld door beschonken jongeren die uit de leegstromende cafés weer huiswaarts keren, gelukkig vinden ze ons minder interessant en na korte gesprekjes verdwijnen ze weer in het donker.

Daarna verder naar Zeeland, dit is een stukje van 15 kilometer naar Zeeland fietsen en dan dezelfde route weer terug verder Brabant door, we moeten daar wel een foto maken voor de controle bij "een bordje met overstekende herten"? (foto 5). We komen onderweg dus Arie en Kaj weer tegen. Ook andere fietsers blijken vlak in de buurt te zijn. Wanneer we weer aankomen in Brabant hebben Kaj en Arie op ons gewacht; iets verderop fietst een groepje van vier en ze willen ons er wel "even" naartoe fietsen. Wat een kanjers zeg! Terwijl we naar de anderen fietsen, besluiten we met zijn vieren verder te fietsen. Zeb en ik zijn inmiddels weer een beetje opgeknapt en we kunnen Arie en Kaj redelijk goed bijhouden. We kunnen zelfs nog af en toe een beetje kopwerk doen. Wat een heerlijk gevoel zeg!

Na een tijdje kennen we elkaar door en door en vertel ik Arie dat ik deze tocht ben gaan fietsen door een artikeltje in De Deraieur, wat blijkt: Arie heeft dat artikeltje geschreven! Dit kan toch geen toeval meer zijn? De kilometers vliegen onder ons vandaan, we genieten van de tocht en elkaars gezelschap.

Even pauze

Yes, mijn record gaat eraan we hebben er 160 km opzitten! We gaan door centrum Utrecht en Zeb voelt zich super, hij gaat door.....wij gaan door! 200 kilometer, we zitten bijna op de helft en de benen voelen nog steeds goed. Bij iedere stempelpost proppen we onszelf weer vol met eten en dan nog een banaantje. Ik heb van tevoren veel, heel veel sportvoeding ingekocht, op zich een goed idee maar op een gegeven moment komt het letterlijk mijn neus weer uit. Gelukkig kan ik de anderen daardoor ook voorzien van wat extra energie. Wanneer we aankomen in Flevoland begin ik letterlijk dubbel te zien en besluiten we even een hazenslaapje te doen. Na 15 minuten en een bak koffie voelen we ons weer als herboren en gaan we voor de laatste 100 kilometer.... gaan we het dan toch halen? (foto 6)

Inmiddels begin ik behoorlijk last te krijgen van zadelpijn en gaat de snelheid naar beneden. De benen voelen nog steeds goed. Ik kan het nog maar nauwelijks bijhouden, af en toe een handje in de rug van Arie zorgt ervoor dat ik niet hoeft te lossen. Inmiddels leert Arie ons ook nog en passant wat fietstechnieken bij. Hoe fiets je het best in een treintje of waaier. We liggen weer op schema.

Rond 19.00 uur komen we aan in de provincie Friesland, we zijn er bijna. De moeder van Kaj komt ons aanmoedigen. Ze blijkt ook naar de finish te komen, mooi we kunnen de rugzakken lossen. Dat scheelt zeg! Nog even doorzetten en dan zijn we er. De zadelpijn is haast ondraagelijk geworden en belemmert me behoorlijk tijdens het fietsen maar opgeven ga ik nu echt niet doen. Het begint inmiddels weer te regenen, wat dit zeker niet ten goede komt. Maar "in de kop" zit het goed dus we knallen door met alles wat er nog inzigt. We komen aan in Drenthe bij de laatste stempelpost. Tanden op elkaar en knallen. We slepen elkaar er doorheen. Vooral Arie blijkt een ware motivator te zijn, wat een conditie heeft die man zeg! En dan eindelijk zien we de finishboog in de verte. Nog een keer aanzetten en dan rond 21.15 uur knallen we over de finish. (foto 7 tm 9) HELEMAAL leeg. Maar wat een ervaring! Na de medaille uitreiking eerst maar eens een

lekker koud biertje gedronken. We proosten op het goede leven.

We hebben echt genoten van deze tocht, het uitzicht 's ochtends als het weer licht wordt. Genoten van elkaars gezelschap. En doorbijten wanneer het even niet meer gaat. Jezelf overtreffen daar ging het voor ons over. En

uiteindelijk een fietsgemiddelde van 27.7km/uur gehaald. Voor ons een topprestatie. Ik doe in ieder geval volgend jaar weer mee. Bij deze, Arie, Kaj en Zeb, en organisatie bedankt voor deze mooie tocht en bijzondere dag. Deze blijft nog lang bij me. (Foto 10)

Roy Morssinkhof

Een mooie manier om eens iets op te pikken, is mee doen aan een quiz, of een speurtocht, of een activiteit waarbij beroep gedaan wordt op je denkvermogens en fysieke vaardigheden. Toevallig kent de TCW Vrijwilligersdag een combinatie van deze drie elementen.

Op zondag 25 september was het weer eens zo ver. Ja, je ziet het goed: de voorgaande zin is in de verleden tijd gesteld. Dat betekent dus dat degene die het nu pas leest, een activiteit waarbij beroep gedaan wordt op je denkvermogens en fysieke vaardigheden gemist heeft alsmede een quiz en een speurtocht. Op zich is dat geen enkel probleem, want de denkvermogens en fysieke vaardigheden van een TCW-er zijn niet veel bijzonders. Tenminste: dat geldt voor mij zelf, en dan nog het meeste die fysieke vaardigheden.

Maar goed, vrijwilligersdag dus, of preciezer: TCW Vrijwilligersdag. De discussie loopt nog over de kwestie of het speciale dag is voor vrijwilligers, toegesneden op het fenomeen TCW; of dat het een dag is uit het leven leden van TCW-leden die zich als vrijwilliger hebben opgesteld. Of is het toch de optie dat het een speciale dag is om de vrijwilligers die club het afgelopen jaar overeind hebben gehouden te eren. Ik ben

geneigd om voor de derde optie te gaan: het eren en bedanken van de vrijwilligers.

Tja, bij het eren van vrijwilligers, daar kan ik natuurlijk niet bij ontbreken. Net als vele andere leden die de club overeind gehouden hebben. Er blijven zelfs leden te zijn die in het diepste geheim hun uiterste best doen voor de club. Maar niet getreurd, feest is feest, zeg ik altijd maar.

Berrie en Cees hadden een prachtige mix van quiz, speurtocht, of activiteit waarbij beroep gedaan wordt op je denkvermogens en fysieke vaardigheden samengesteld. Dat mag wel even gezegd worden. De hele middag was zeer strak georganiseerd. En dat was ook nodig ook gezien de hoeveelheid werk die verzet diende te worden in 2 uur. Je moest werkelijk alles weten en kunnen. Je moest weten welke vuilnisbakken er langs de Rijnkade staan, hoe een Ceres-tegel eruit ziet, waar het monument van Gerrit Achterberg staat, etc. En kunnen moest je ook nog kunnen.

Op een – ja hoe heet zo'n ding – aangedreven step moest je zo *langzaam mogelijk* (dat is best moeilijk) van kromme krijtstreep naar kromme krijtstreep rijden. Na een diepe concentratie aan de kromme startstreep, realiseerde ik me op het moment van het startschot me opeens dat ik eigenlijk helemaal niet wist wat ik moest doen om de step vooruit te krijgen. Te laat! Ik verloor direct mijn evenwicht en was al na 1 meter klaar. Nu zul je zeggen, dat gaat toch lekker langzaam, maar zo werkt het blijkbaar niet. En met de jury – niet geheel toevallig dezelfde mensen als de organisatie – viel en valt ook al niet te praten. Ergo: nul punten dus.

Eerder had ik me al bij dezelfde onvermurbare jury beklagd over het feit dat de lijnen niet recht waren. Op deze manier kon het namelijk gebeuren dat de ene rijder 12,34 meter langzaam moest rijden en de andere 12,51 meter. Dat is toch niet eerlijk! Maar: ook nul punten op rekest.

Maar goed, ik weet het: het is maar een spelletje, en je moet al blij zijn dat je mee mag doen.

En blij waren we allemaal. Vooral de pauze bij Loburg gaf weer extra munie om door te blijven gaan. Uiteindelijk houdt het het allemaal een keer op – gelukkig maar. En belandden we allemaal op het clubhuis. In het zonnetje was het goed toeven, vooral met een biertje erbij.

Na een buffet van de Brasserie uit Bennekom kwam aan de dag om nooit te vergeten een einde.

Toch ga ik de dag wel snel vergeten, want de volgende onvergetelijke dag komt er al weer aan: de proeverij feestwijnen.

Niels Dignum

Granfondo Stelvio Santini

In een ver verleden, we spreken 2001, ben ik met Frans Demarteau, Peter Stokvisch en Wim Vugteveen een week gaan fietsen in het Zwitserse Graubünden met halverwege de week een uitstapje naar Italië voor een klimtijdrit, de Re Stelvio. Vanuit Bormio moet het in 21 km en 1.533 hoogtemeters naar de top waar de finish is; een mooi tussendoortje in een intensieve week. Maar dat liep helaas wat anders: vanaf dag 1 in Andermatt is het beroerd weer. Het is koud, mistig, nat en niet uitnodigend om te fietsen. Omdat we een flink aantal verplaatsingen hebben en we maar een auto bij ons hebben, moet er desondanks het nodige met tegenzin gefietst worden. Ook in Bormio is het niet best; als we 's ochtends opstaan begint het vrijwel meteen te hoven. Peter, Wim en ik besluiten een dagje in de hotelbar door te brengen en alleen Frans gaat fietsen (en heeft met een tijd rond de 1,5 uur een mooie prestatie neergezet). Typisch een gevalletje waarvan ik al kort na het genomen besluit spijt van begin te krijgen!

Tot mijn grote vreugde zag ik dat er dit jaar in een lang vrij weekend op 5 juni 2016 een mooie cyclo vanuit Bormio op het programma staat: de Granfondo Stelvio Santini, een cyclo van 151 km met bijna 4.058 hoogtemeters over de Colle di Teglio, de Passo Mortirolo en finish boven op de Stelvio. Een mooi uitdaging en een leuke invulling van een lang weekend. Voor Lies is er bovendien een familietochtje van 60 km (1.950 hoogtemeters) met finish boven op de Stelvio; kortom voor ieder wat wils.

Donderdag na het werk naar Boppard am Rhein voor een avondje bier en worst, vrijdag via de Fernpass, de Reschenpass en de Stelvio (met veel marmotten) naar Bormio. Zaterdag een dagje de toerist uithangen, zondag fietsen en dan terug naar Nederland om dinsdag weer aan het werk te gaan. Alsof je weken weg bent geweest.

Via Airbnb hebben we een centraal gelegen appartementje in het oude en gezellige centrum van Bormio. Jammer dat het weer niet echt meezit, want naarmate we dichterbij Bormio komen, wordt het mistiger, kouder en natter. De vrije zaterdag komt het met bakken uit de hemel en beperken we ons noodgedwongen tot uitgebreid lunchen en avondeten met tussendoor in diverse bars hangen.

De beste ravitaillering ooit

De volgende ochtend is het gelukkig droog al hangen de wolken nog erg laag. Nadat we vlak bij ons appartementje een tas met warme kleren voor de afdaling terug naar Bormio aan de organisatie hebben gegeven, gaan Lies en ik ieder naar ons eigen startvak. We merkten bij de inschrijving al dat alles perfect is georganiseerd en dat zie je in alles terug: geoliede inname van de kleren voor de afdaling, goed afgezette en aangeduide startvakken, alle kruispunten afgezet, veel begeleiders op motoren, de klim naar Teglio en de Mortirolo lange tijd afgezet voor verkeer en de Stelvio zelfs tot 17.00 uur verkeersvrij zodat iedereen ook weer veilig kan afdalen.

Om de 5 minuten worden de startvakken vrijgegeven zodat er niet al te grote pelotons ontstaan; goed voor de veiligheid en veel lekkerder fietsen dan in een massaal peloton zoals bij de Otztaler Radmaraton, de Dolomieten Marathon of de Marmotte. Het gaat de eerste 50 km hard

Finish boven op de Stelvio

licht dalend het dal in richting het Comomeer. Zo'n 10 km na Tirano gaan we rechtsaf en volgt een steile klim van ± 5 km naar Teglio. Omdat in het eerste stuk de groepen al aardig uit elkaar zijn getrokken, is het op het smalle weggetje in de klim net te doen. Ik moet af en toe remmen en me inhouden maar kan over het algemeen redelijk het eigen tempo fietsen. Een vliegende afdaling volgt om na een opwippertje aan de voet van de Mortirolo te komen. Het is vanaf dan schakelen naar een klein verzet (ik rij 34-23 of 34-25) gelijk ieder voor zich en er wordt veel gehijgd en gesteund. Het is voortdurend meer dan 10% en in 10 km maken we 1.137 hoogtemeters met het klapstuk in de laatste 1,5 km waar we op een klein afsnijdertje belanden met stukken van 20%. Om me heen loopt zeker de helft van de coureurs en ik zit toch niet echt achterin de koers!

Het begint licht te druppen, maar gelukkig is het wegdek in de afdaling nog redelijk droog. Ondanks dat kan de snelheid niet teveel oplopen want de afdaling is smal en bochtig en het wegdek laat te wensen over. Beneden vind ik gelukkig al snel een mooi groepje om aan te klampen en de 25 km vals plat naar Bormio mee te rijden. We rijden vervolgens dwars door het oude centrum (en voetgangersgebied) van Bormio om net buiten Bormio aan de slotklim te beginnen. Nog 21 km en 1.533 hoogtemeters te gaan en zowaar begint de zon te schijnen. Ik krijg er steeds meer schik in en omdat we hier middenin het peloton van de 137 km zitten 9 die de Mortirolo hebben overgeslagen) valt er veel in te halen. Goed voor de moraal. De hele klim blijft de zon schijnen en de laatste 5 km vanaf de afslag naar de Passo Umbrail zijn prachtig. We rijden tussen sneeuwwallen door een wit decors met in de verte de top in zicht; een mooie compensatie voor de vermoeidheid.

Na ... rijd ik onder het finishdoek door, krijg het felbegeerde Stelvio-Santini-petje in de hand gedrukt en kan door naar de grote tent om de meegegeven warme kleren op te halen en me om te kleden. Ook dit loopt gesmeerd en al helemaal omdat ik in de tent Liesbeth tegenkom, die al enige tijd binnen is en me heeft opgewacht. Omdat de zon nog schijnt maar het er tegelijkertijd dreigend uitziet, gaan we vlot weer naar buiten om af te gaan dalen.

Na 1,5 km dalen kom ik Ton van Erp tegen die nog een klein stukje moet; ik zal niet herhalen wat hij zegt maar uit zijn reactie blijkt dat het niet al te soepel gaat en hij niet tevreden is. We dalen verder af en hebben het grootste deel van de tijd de zon als welkome begeleider. Pas als we in Bormio op het terras gaan zitten verdwijnt de zon en begint het te regenen. Arme coureurs die nog onderweg zijn...

Na een lekkere douche gaan we naar de sporthal voor de Pasta-party. Ook hier weer complimenten voor de organisatie: er staat nauwelijks een rij bij de maaltijd en ik kan bij een balie meteen mijn prijs voor de 2e plaats bij de veteranen ophalen: een zak vol lekkere streekproducten! Al snel vinden we Ton van Erp en zijn zoon die zich ook tegoed doen aan de maaltijd. Altijd leuk om meer bekenden te zien en te kunnen napraten over de ervaringen van de dag.

Dan de cijfers: er doen maximaal 3.000 deelnemers mee en de tocht zit maanden van te voren al vol. Niet iedereen is aan de start verschenen (w.s. vanwege het slechte weer); 1.154 deelnemers zijn geënclassificeerd op de lange afstand met als winnaar Stefano Cecchini in 5 uur en 20 minuten (28 km/uur), 820 deelnemers zijn op de middenafstand, zonder de Mortirolo, gefinisht (winnaar Davide Lombardi in 4 uur en 27 minuten met 31 km/uur) en op de familietocht van 60 km is Daniëlle Bergamo met 25 km/uur de snelste van de 402 geënclassificeerde deelnemers.

En wat doet TCW?

Liesbeth van Agt: 342-ste in 5 uur en 9 minuten op de 60 km (29-ste in haar leeftijdscategorie)

Ton van Erp: 201-ste in 6 uur en 51 minuten op de 151 km (30-ste in zijn leeftijdscategorie)

Martijn van Erp: 384-ste in 6 uur en 29 minuten op de 137 km (4e in zijn leeftijdscategorie)

Uw buitenlandreporter: 76-ste in 6 uur en 8 minuten op de 151 km (2e in mijn leeftijdscategorie)

Duidelijk aangegeven afvalbakken

Een van de vele startvakken

Voor de liefhebbers ook nog de tijden op de Mortirolo en de Stelvio:

	Ton	Martijn	Liesbeth	Menno
Mortirolo	1.06.40			1.03.34
Stelvio	1.49.15	2.16.18	3.00.57	1.39.17

Meer info: www.granfondostelviosantini.com

Menno Bartlema

Als wielertoerist in Frankrijk

In een eerdere editie van dit blad heb ik al eens geschreven over de app Wielertoerist. Die biedt de handige mogelijkheid om per dag op de kaart van Europa te zien op welke plaatsen tochtjes te rijden zijn. Een soort internationale NTFU-kalender dus. Een paar weken voor we deze zomer naar Frankrijk zouden vertrekken, keek ik dus maar weer eens op de app op zoek naar leuke tochtjes. Tot mijn aangename verrassing was de app een stuk gebruiksvriendelijker geworden. Minder aangenaam was, dat de Franse kalender niet meer opgenomen.

Toch maar eens een mailtje naar de maker, Gert van 't Slot, eraan gewaagd. Want wie niet waagt, die niet wint, tenslotte. Twee dagen later kreeg ik goed nieuws: "Speciaal voor jou, heb ik mijn Franse module weer geactiveerd ;-)".

Onze vakantie begon op zaterdag 30 juli en op 13 augustus moesten we in Mauleon Licharre (Baskenland) voor het begin van de traditionele vakantieweek van Menno met zijn 'fiets'-vrienden.

Ons eerste tochtje ging door agrarisch gebied op zondag 31 juli in Saint-Florentin, een oud stadje in een niet erg toeristisch deel van de Bourgogne, de Yonne.

De dinsdag erop was er een criterium in Saint Magne de Castillon, vlakbij het vermaarde wijngebied van de Saint

Mooi en mistig, Bormio

Emilion. De ochtend vóór dat criterium was er toertochtje over de côte die de profs later die dag een aantal keer zouden beklimmen. Een hellinkje van niks overigens. Maar wel een aardig tochtje tussen de wijnvelden. En de plaatselijke organisatie was zó in haar nopjes met onze komst dat bij aankomst twee mooie flessen wijn op 'les vacanciers Hollandais' lagen te wachten.

Het derde tochtje dat we gedaan hebben was in een plaatsje onder de rook van Toulouse, l'Isle-Jourdain, een plaatsje dat iedereen(?) zich natuurlijk nog herinnert als etappeplaats van de Tour de France dit jaar. De uiterst toepasselijke naam van de leuke tocht hier was 'Randonnée des Tournesols'.

Daarna was het afgelopen met de gezamenlijke toertochtjes en togen we naar het Baskenland, waar ik overigens met drie van de fietsvrienden vóór mijn vertrek nog een aardig toertochtje als alternatief voor de cyclo Marcel Queheille heb gereden. Over die fietsvakantie van Menno en consorten en over de Marcel Queheille lees je ongetwijfeld meer in latere edities van dit illustere clubblad.

De app Wielertoerist was voor ons een leuke hulp bij het plannen van onze vakantie. Zo hebben we ook dit jaar toch weer enkele mooie plaatsjes en regio's ontdekt. Gert, bedankt!

Liesbeth

Saint Florentin.

Saint Magne de Castillon.

Fietspraot bij TCW '79

aflevering 4

Zo, hebben ze jou ook weer uit de stal meegenomen?

Jup, en jy?
Veel met de boas op stap?

Vanmiddag weer het bos in.
Ik lenjg in ieder geval geen lekke band zoals jy!

Hihihihii!

PANG

Maar jy laat shitsooi achter!

Groei de planten van!
Bananenschillen blijven 100 jaar liggen!

Ik kan alle obstakels nemen

Hihihihii

Shit....

Daar sta jy dan!

Een slecht onderdeel aan een fiets kun je vervangen. Probleem met een ziek dier kost meer tijd voor herstel!

Met mij kan je alle weersomstandigheden in zelfs hagel en 80 cm sneeuw!

Ha, dan roep ik mijn MTB buddy erbij!

Och, zowel wielrennen als paardrijden zijn sporten voor "luie mensen".
Je zit de hele dag op je gat....

En je gaat de derde helft in!

Linda Pearson 2016

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leonard Roggeveenstraat 25, 6708 SL Wageningen

Internetprijzen bij Mastbergen Fietsen Renkum

Beste TCW-leden,

Wij als clubsponsor van TCW zijn nog steeds heel blij met TCW. Regelmatig zien we leden in de winkel voor fietsen, stadsfietsen, kinderfietsen etc. Echter voor de onderdelen zien we nog maar weinig leden, dat vinden we jammer.

We begrijpen het echter wel: we hebben niet de grootste collectie, we zijn niet echt een racespecialist en we zeggen niet dat we de goedkoopste zijn. Bovendien hebben we geen goedkope internet-site met onderdelen. Eigenlijk zijn we maar een "gewone fietsenwinkel" en dat begrijpen we heus wel: waarom zou je meer gaan betalen als het in Arnhem-Zuid of op internet goedkoper is?

Wij zijn er trots op dat we na 90 jaar nog steeds een "gewone fietsenwinkel" zijn, met gewoon ouderwetse service, gewoon klaar staan voor de coureur als hij of zij je nodig heeft. Dat blijft ook zo. En we zijn heel blij met de vaste klandizie die we mogen ervaren van jou als TCW-er. Mensen die al ruim 10 jaar bij ons komen en we allemaal bij voornaam kennen. bedankt daarvoor allemaal. We waarderen het echt bijzonder. Echter, heel veel leden zien we bijna nooit, en dat vinden we jammer. Wel logisch want internet is goedkoop en gemakkelijk, dat is de nieuwe realiteit. Prima, alle begrip voor.

Maar wij willen jullie graag allemaal terug in onze winkel in Renkum. Daarom verkopen wij vanaf nu alles voor TCW-leden voor internetprijzen. Dus noem maar op: cassettes, bladen, kettingen, zadels, racefietsen, helmen, conti 400 banden, complete groepen, computers etc.: alles voor internetprijzen voor TCW-leden.

Dus wat je ook zoekt, laat het ons weten; we hebben meer dan je denkt en gewoon voor internetprijzen. Ook de nieuwe racefietsen of gewone fietsen van alle merken leveren wij voor goede prijzen. Welk merk je ook zoekt, laat maar weten, we hebben je graag als klant. Of fietsdragers voor op de trekhaak, Ortliebtassen voor je vakantiefiets etc. Je kijkt gewoon op internet voor de prijs en wij leveren voor die prijs. Je kunt ook zelf een uitdraai maken en meenemen. Soms zijn er uitzonderingen voor wielen, als we er geld bij moeten gaan leggen dan doen we dat niet maar zoeken we samen met jou naar een goede betrouwbare leverancier.

Dus ben je op zoek naar iets bijzonders stuur een mail naar info@mastbergen.nl en wij kijken of we mee kunnen met de prijs. **Het voordeel is dan dat je wel service en garantie hebt via je eigen clubsponsor** en het is ook leuk om elkaar weer eens te zien in onze winkel in Renkum. Dus we zien je graag als TCW-lid in onze winkel in Renkum voor dezelfde prijzen als internet of Mantel etc.

Groeten van Carlo, William, Oscar, Ellen en Nol die met zijn 81 jaren ook nog af en toe komt helpen gelukkig.

Mastbergen fietsen, lekker ouderwetse service, maar niet duurder dan internet!